Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

27

JOI, 2 IULIE 1970, ANUL IV

(145)

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR

Brâncuși

PAG. 3 ȘI 7

BUCUREȘTI

ORAȘUL FLORILOR

PAG 8-9 ȘI 13

AVENTURILE COLEGULUI

Minitehnicus

PAG. 14

a 27 ACTUALITA CUTEZĂTOR

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Dragă redacție,
Primind din partea ta «Ecusonul Cutezătorii» și aplicîndu-l la haină, cîțiva colegi au început să mă ironizeze, spunînd că dau dovadă că sînt «puști», fiindcă revista «Cutezătorii», este «numai pentru cei mici».

NICOLAE PĂUN
anul I, Școala profesională
de chimie-Iași

Așadar, sîntem în clasa a V-a, a VI-a sau a VII-a, învățăm bine, sîntem pionieri, așteptăm cu nerăbdare în fiecare joi revista «Cutezătorii», ne supărăm chiar, cînd poștașul nu ne-o aduce la vreme, anii trec, trecem și noi în clasa a VIII-a, în clasa a IX-a la liceu, sau în anul I al școlii profesionale, pentru a ne face o meserie la care visam de mult, și... nu mai citim revista «Cutezătorii»! Noi am crescut! Revista «Cutezătorii» este **«numai pentru puști».** *Dă-ne voie, dragă prietene, Nicolae Păun, să credem că acești colegi, care gîndesc așa acum, cînd sînt* **«oameni mari»** *(în anul I al școlii profesionale!) nu ne-au citit niciodată cu atenție, nici chiar atunci cînd ei înșiși erau... puști! Avem argumentele noastre să credem așa. Unul dintre aceste argumente este chiar corespondența pe care o primim de la tine, corespondență ce ne dovedește că, deși anii au trecut, tu ai rămas în continuare prietenul revistei care, alături de școală, de familie, a încercat să-ți înalțe zborul către orizonturi cît mai frumoase în anii copilăriei și, noi sîntem fericiți s-o credem și în prezent. Dovadă că nu numai de la tine, dar și de la alți cititori, care acum termină școala profesională, liceul, sau sînt studenți chiar, primim multe scrisori pe care, citindu-le «cei mici» ar putea să se supere pe noi, spunînd că revista «Cutezătorii» i-a uitat pe ei și a devenit o revistă pentru* **«cei mari».** *Ba,* **la insistențele «celor mari»,** *care au trecut deja în clasa a IX-a, a X-a sau chiar a XI-a, concursul nostru «Minitehnicus», ce primea lucrări numai de la copiii din clasele V–VIII, a trebuit să înființeze o categorie specială de concurs, categoria foștilor membri ai clubului «Minitehnicus», adică a celor ce au absolvit școala generală. Argumente ar mai fi. Răsfoind cu atenție paginile revistei, colegii tăi le vor găsi ei singuri. Fiindcă deși revista «Cutezătorii» se adresează în special cititorilor din clasele V–VIII, în ceea ce are ea mai bun noi vrem să fie o revistă pentru toți copiii de la 9 la... 99 de ani! Și, judecînd după conținutul numeroaselor scrisori care sosesc la redacție, se pare că uneori «Cutezătorii» chiar este o asemenea revistă.*

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În momentul de față sînt în plină desfășurare fazele de zonă ale acțiunii cicloturistice «Floarea prieteniei» în județele Neamț și Dîmbovița. 26 echipaje, totalizînd 260 cicliști din rîndul pionierilor și școlarilor, își dispută întîietatea pe două circuite a cîte 450 km fiecare, prin cele mai frumoase zone turistice din țară.

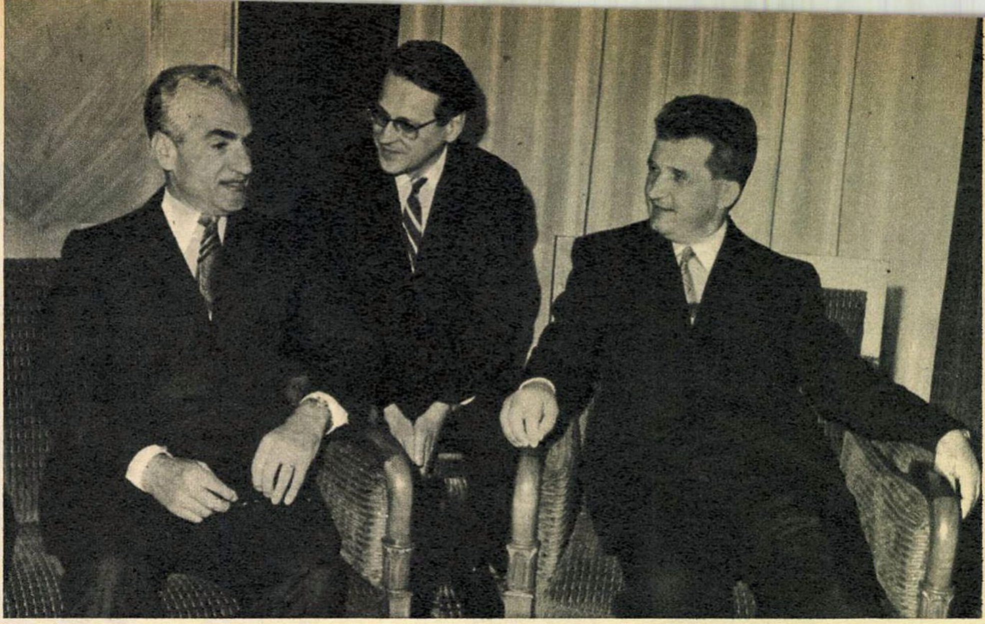

În timpul vizitei protocolare la Palatul Consiliului de Stat.

LA INVITAȚIA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ȘI A SOȚIEI SALE, ELENA CEAUȘESCU, NE-AU VIZITAT ȚARA, ÎNCEPÎND DE VINERI, MAJESTĂȚILE LOR IMPERIALE MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR, ȘAHINȘAHUL IRANULUI ȘI ÎMPĂRĂTEASA FARAH.

SOSIREA ÎN ROMÂNIA A ȘAHINȘAHULUI IRANULUI, LA NUMAI CÎTEVA LUNI DE LA VIZITA OFICIALĂ ÎN IRAN A ȘEFULUI STATULUI ROMÂN, ESTE UN EVENIMENT CE SE ÎNSCRIE ÎN CADRUL CONTACTELOR DIRECTE LA NIVEL ÎNALT CE S-AU STATORNICIT ÎNTRE CELE DOUĂ ȚĂRI ÎN SPIRITUL DORINȚEI COMUNE A STATELOR ȘI POPOARELOR ROMÂN ȘI IRANIAN DE A SE CUNOAȘTE MAI BINE, DE A COLABORA ȘI COOPERA CONSTRUCTIV ÎN SPIRITUL ÎNȚELEGERII ȘI RESPECTULUI RECIPROC, AL ÎNTĂRIRII PĂCII ÎN LUME.

COPII CU CARE NE MÎNDRIM COPII CU CARE NE MÎNDRIM

Apele Mureșului atinseseră, în furia lor, și unul din cartierele Teiușului. Printre cei care au venit să dea o mînă de ajutor la stăvilirea apelor se aflau și mulți pionieri. La un moment dat **Naggy Adi** alunecă de pe un morman de zgură și cade în apă. Dar imediat după el sare un alt pionier, care, după o luptă grea cu valurile, reușește să-și salveze colegul.

Pentru fapta sa curajoasă, Consiliul Național al Organizației Pionierilor i-a acordat pionierului **Domșa Ioan** diploma și medalia «Cutezătorul».

După retragerea apelor, orașul Satu Mare a devenit un imens șantier. Printre cei care au venit să ajute la munca de refacere a locuințelor ce au avut de suferit de pe urma inundațiilor se numără și un grup de elevi de la Școala generală nr. 2 din Carei, pe care corespondentul nostru, Bogdan Vasile, din clasa VIII-a de la aceeași școală ni-i prezintă în fotografia alăturată.

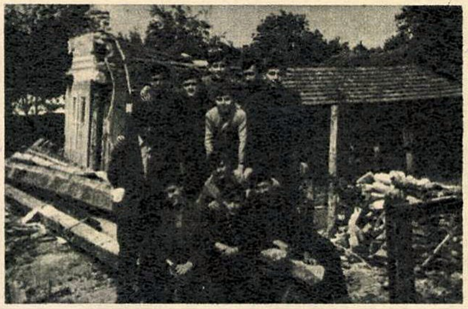

Începînd cu primăvara acestui an, la liceul Tudor Vladimirescu din județul Galați a luat ființă o nouă colecție. E vorba de o colecție... pomicolă pe care pionierii au amenajat-o îndrumați fiind de profesorul lor, inginerul Simion Cojocaru.

Cele 21 de soiuri de pomi fructiferi sînt îngrijite și supravegheate de numeroși pionieri din clasele a V-a și a VI-a. Printre ei se află Verman Carmen, Gheorghe Petrică, Radu Maria, Cojocaru Tinița, Paraschiv Anuța și Chiriliă Marilena, toți pionieri care fac cinste întregii unități. Noi le dorim, după tradiție, spor la lucru și... poftă bună la masă, cînd merii și ceilalți pomi fructiferi îngrijiți de harnicii naturaliști vor da primele roade.

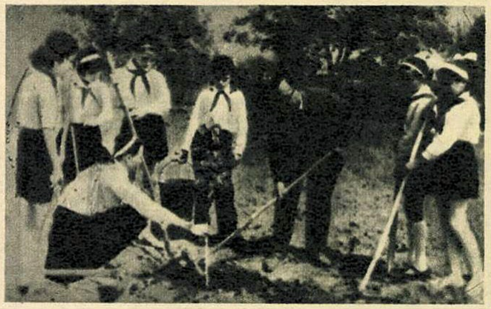

Calendar

4 IULIE 1970

Se împlinesc cinci ani de la moartea matematicianului român ALEXANDRU MYLLER (n. 1879), profesor la universitatea din Iași, fondatorul școlii de geometrie din acest oraș. A publicat numeroase lucrări, aducînd o contribuție valoroasă în domeniul geometriei diferențiale.

9 IULIE 1970

Se împlinesc 85 de ani de la moartea medicului MIHAIL GHEORGHIADE-OBEDENARU (n 1839). S-a impus în domeniul medicinei cu lucrările sale despre malarie. A donat Academiei o bogată colecție de manuscrise.

9 IULIE 1970

Se împlinesc 70 de ani de la moartea unui alt medic român, NICOLAE A. KRETZULESCU, (n. 1812) care a colaborat cu Carol Davilla la întemeierea școlii naționale de medicină din București. Participant la revoluția din 1848, N. Kretzulescu a fost de asemenea unul dintre luptătorii pentru Unirea Principatelor.

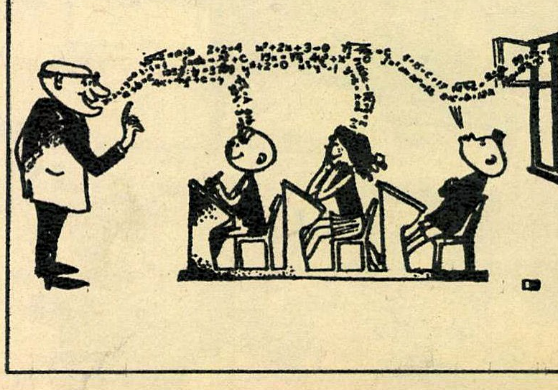

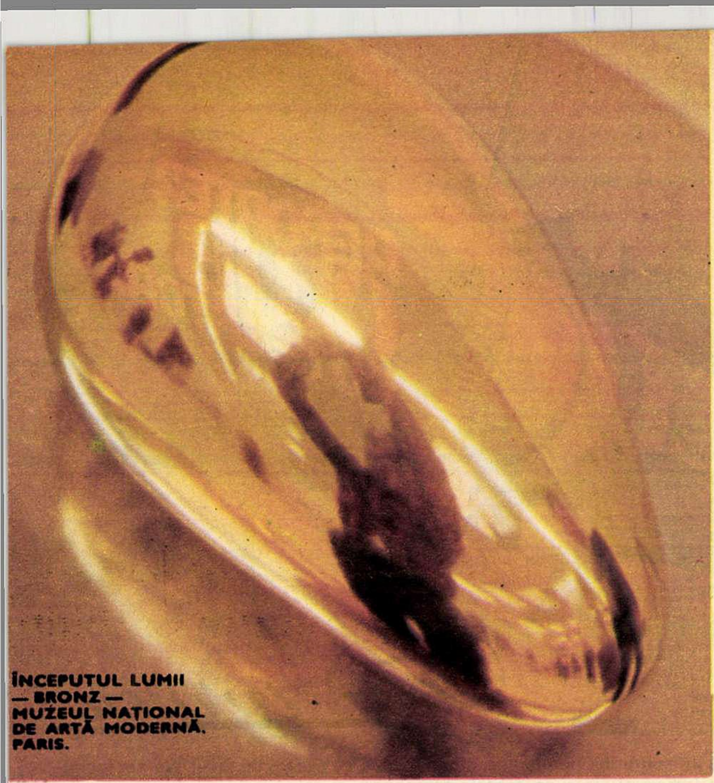
ÎNCEPUTUL LUMII
— BRONZ —
MUZEUL NAȚIONAL
DE ARTĂ MODERNĂ,
PARIS.

Brâncuşi

Nu e pasăre
cîntecul acesta de om visător,
nu e piatră,
nu e frunză,
nu e lumină.
Spicul grîului e,
în zbor către o țară de dor,
prin pajiştea
plină de flori,
prin zarea lumilor, lină.

Nu e spic
spicul acesta de lut românesc;
nu e rîu,
nu e luceafăr,
care-n aripa lui de foc
spre noroc să ne poarte.
E ceva
mai mult decît poate fi,
eu gîndesc;
e o tinerețe fără bătrînețe aici,
şi o viață
fără de moarte.

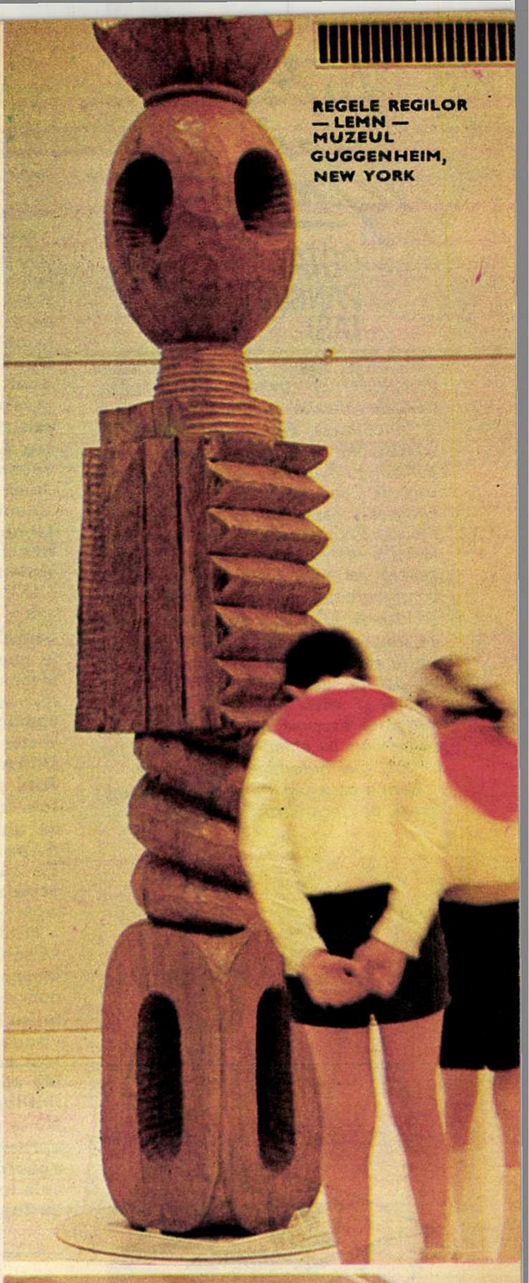
REGELE REGILOR
— LEMN —
MUZEUL
GUGGENHEIM,
NEW YORK

OMUL CARE A ÎNVĂȚAT PIATRA SĂ ZBOARE

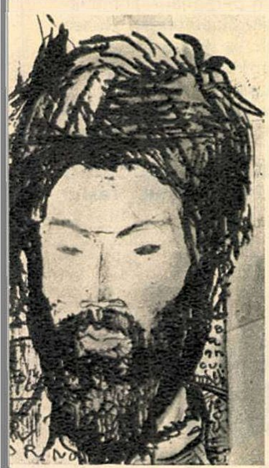
PORTRETUL LUI BRÂNCUȘI,
REALIZAT DE
PRIETENUL SĂU,
PICTORUL MODIGLIANI.

Brâncuşi

COCOȘUL
— BRONZ LUSTRUIT —
MUZEUL NAȚIONAL
DE ARTĂ MODERNĂ,
PARIS.

DESTIN DESCHIS

Există un om fără de care sculptura secolului al XX-lea ar fi avut poate cu totul altă configurație... Gîndul către un asemenea om se face el însuşi licărul şi ecoul unui stol de păsări măiestre, de inegalabile întrupări ale cutezanței prin armonie. Într-o vreme în care pionierii aviației mondiale se înverşunau să smulgă aripi de pînză şi de aluminiu din îmbrățişarea gravitației, un om, un român, se pregătea- şi reuşea curînd — prin puterea gîndului şi a simțirii sale, să insufle viață şi zbor însăşi marmurei, pietrei, bronzului şlefuit. Vuia, Vlaicu şi Coandă erau contemporanii unui adevărat vrăjitor, unui neîntrecut făuritor al Măiestrelor.

Acest om, pe care memoria bibliotecilor şi a galeriilor de artă îl păstrează înserat, ca unei clipe de linişte, peisajului gorjan de origine, cadrului de poartă vibrînd de fulgerul bardei, şi fiindcă o asemenea fizionomie se lasă cu greu cuprinsă în cîteva fraze, să-i privim fotografia.

Fără acest om, sculptura secolului în care trăim, paralelă spectaculoasei demarări a aviației, ar fi avut poate cu totul alte repere esențiale. S-a născut la Peştişanii-Gorjului, în 1876.

*

În paginile acestei reviste s-a mai scris

(CONTINUARE ÎN PAG. 7)

PASĂRE MĂIASTRĂ

Intre noi reporterii

de **OCTAV PANCU-IAȘI**

Pe prima pagină a tuturor carnetelor de reporter, un cuvînt le strînge laolaltă pe toate celelalte, le adînceşte sensurile, le înnobilează. Este cuvîntul RECONSTRUCȚIE. Retragerea apelor, lupta pentru normalizarea vieții în regiunile urgisite de inundații n-a încheiat epopeea acestor săptămîni de durere şi eroism, frățietate şi omenie, încredere şi iarăşi şi mereu iarăşi eroism. Reporterii ziarelor, ai radio-televiziunii străbat în continuare regiunile lovite de calamități; creioanele, microfoanele şi aparatele lor de filmat adună acum imagini din bătălia pentru ca, în cel mai scurt timp, urmele puhoaielor dezlănțuite să fie şterse, oraşele şi satele noastre să-şi recapete fața care exprima bucuria de a trăi a oamenilor, ba chiar să devină mai frumoase, mai puternice, mai bogate.

Rămîn oare departe de această uriaşă operă de reconstrucție cei mai tineri reporteri, corespondenții noştri? Intrînd în vacanță, au uitat oare de marea lor pasiune, scrisul prompt, alert, inspirat din tot ceea ce se întîmplă semnificativ în jur.

Nici vorbă! Foarte tinerii noştri corespondenți sînt mai activi ca oricînd.

Mircea Stoian, *reporter cu vechi state de serviciu, dacă ne ghidăm după faptul că are 13 ani şi trimite corespondențe încă de cînd abia împlinise 10 ani, ne scrie din Ocna Mureşului:* **«Aici, la noi, cînd Mureşul a crescut cît Dunărea, primii care au fost evacuați au fost copiii. Acum, răspund şi ei printre primii,prezent la chemarea pentru refacerea oraşului nostru. Am făcut o socoteală: numai la reconstrucția bazei sportive, distrusă de apă, vom lucra cîteva sute de mii de ore. Dar asta nu ne sperie. Dimpotrivă. Peste vreo lună, două, treceți pe aici. O să vedeți de ce sîntem în stare!»**

O reporteră care, dacă pot să spun aşa, şi-a adaptat stilul la ritmul trepidant al acestor zile, punctînd doar ideile, apelînd la sublinieri semnificative, alegînd frazele scurte, percutante, se numeşte **Maria Giosu** şi este din comuna Vădeni, Brăila. Iat-o cum povesteşte: **«Apa ne-a distrus şcoala. Unii am plecat să învățăm la Brăila. Alții prin alte părți. Dar ne-am întors toți, însuflețiți de acelaşi gînd: să ajutăm la reconstrucția şcolii. Să punem mîna pe lopeți. Pe roabe. Pe căldările cu mortar. Să facem şcoala mai frumoasă. Şi-o vom face!»**

În sfîrşit, deşi îmi vine atît de greu să scriu «în sfîrşit» cînd parcă abia aş începe să citez din teancul de corespondențe, reporterul bucureştean **Dumitru Ionaş,** elev la liceul nr. 24, scrie: **«Şcoala noastră găzduieşte numeroşi elevi evacuați din Satu Mare. Mă adresez prin rîndurile mele părinților lor: Au aici tot ce le trebuie. Nu le purtați de grijă. Noi îi simțim aproape, ca pe nişte frați. Dumneavoastră refaceți oraşul, uzinele, casele lui. Aici copiii dumneavoastră au toată căldura şi prietenia!».**

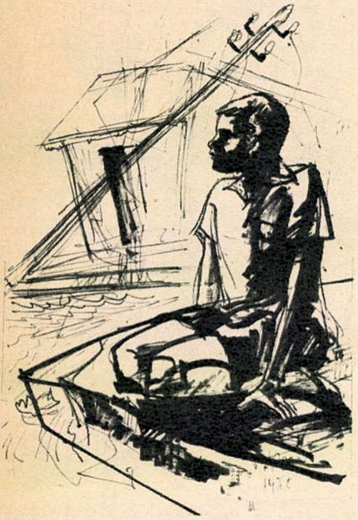
Desen: DINU PETRE

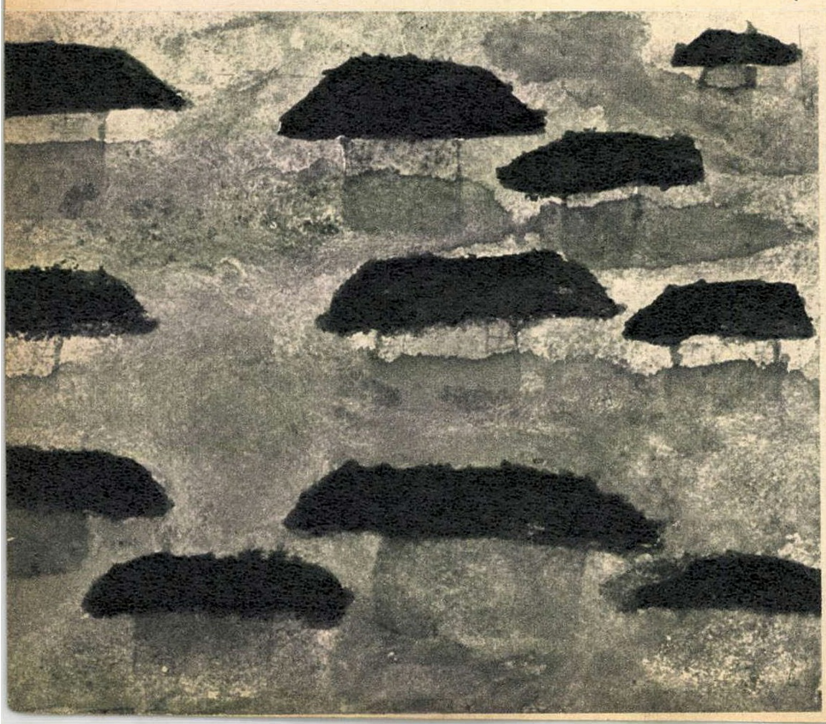
„INUNDAȚIE"
GH. ELENA AMARIE, cl. a V-a,
Şcoala generală Cîrjoaie,
com. Lotnari, jud. Iaşi

REPORTER CLUB CUTEZĂTORII

În turneu

După un scurt sfat pionieresc, ştiam fiecare ce aveam de făcut. Ne-am lucrat costume (ne-au ajutat şi tovarăşele profesoare şi cele din personalul administrativ), ne-am cioplit săbii (urma să fim haiduci, pe scenă, bineînțeles). Nenea Iorga, bucătarul, ne-a făcut gogoşi şi mîncare pentru piesă, iar nenea Ştefănuță, căruțaşul nostru, ne-a dus cu căruța recuzita necesară pentru spectacol. Duminică, în satul Horga, am dat un spectacol foarte reuşit, după cum spuneau chiar spectatorii. **Banii strînşi i-am depus în contul 2000.** Vrem să-i ajutăm pe colegii noştri sinistrați din județul Vrancea. Acțiunea continuă. Urmează spectacole în satul Bursuci, Schineni, Epureni.

ECHIPA ARTISTICĂ A CASEI DE COPII ŞCOLARI
Epureni, jud. Vaslui

Desen: IOAN DONCA

Scrisoare din tabără

Am ajuns în tabără la Sălişte cam necăjiți. Lăsasem prea multă supărare acasă. Treptat însă am mai uitat. Cel puțin copiii din clasele mici nu-şi mai văd capul de atîta joacă. Noi, cei mari, citim mult, ne plimbăm, ne-am făcut mulți prieteni. Sperăm că atunci cînd ne vom întoarce, vom găsi Mediaşul la fel de frumos cum îl ştiam noi înainte.

GÜNTER ROTH

Examenul mîinilor îndemînatice

Am luat vacanță. Şcoala pare pustie, notele stau închise în cămăruțele lor de hîrtie. Dar ce se aude? Gălăgie în sala «mîinilor îndemînatice»! Intru înăuntru şi, în locul obişnuitei ordini, în locul expoziției, mă întîmpină un adevărat şantier. Cîteva eleve croiesc,altele trag la maşină, cîteva împachetează cu grijă nişte rochițe. Am aflat mai tîrziu că aceste harnice fete cumpăraseră material, iar sub îndrumarea neobositei profesoare, Elena Dobre, croiseră şi terminaseră 27 de rochițe. Erau rochițe lucrate pentru colegele lor din zonele sinistrate.

ANIELA GEORGESCU,
cl. a VIII-a, Şcoala generală nr. 141, Bucureşti

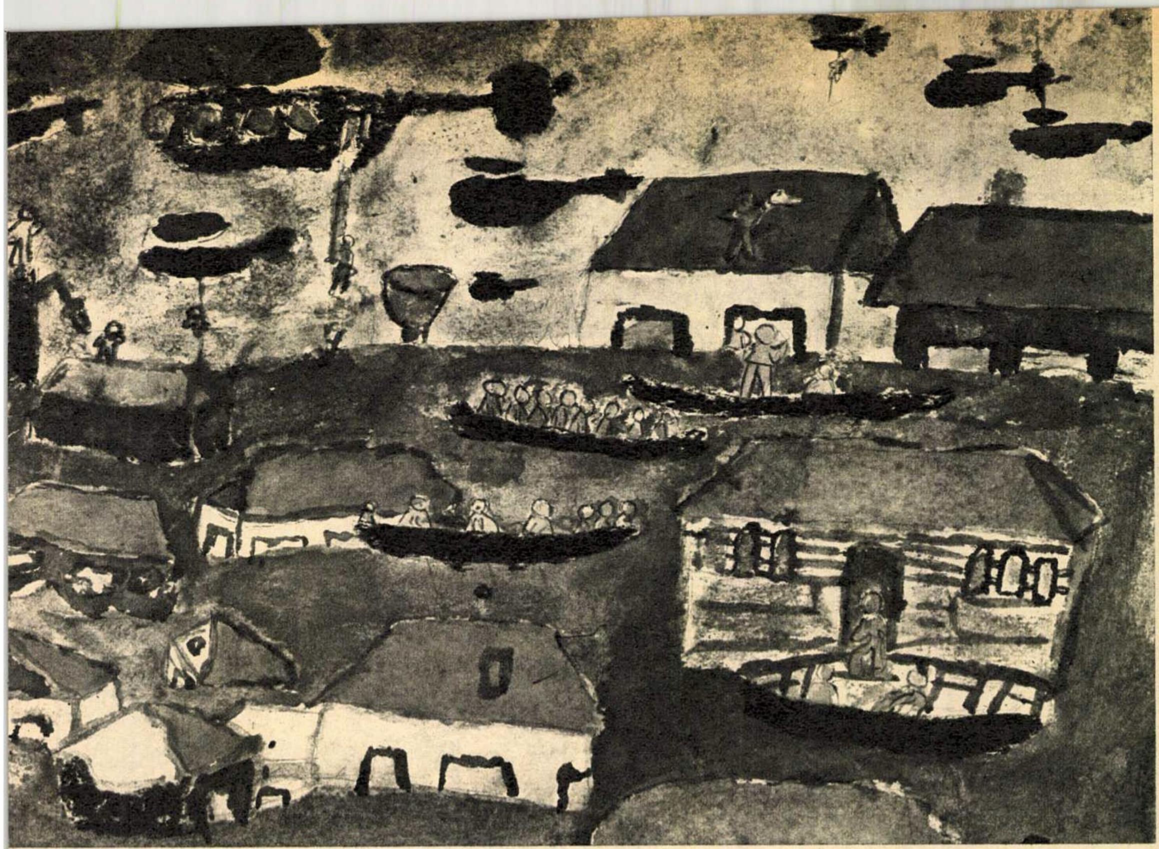

„INUNDAȚIE LA SATU-MARE" ▲
NICOLAE CIMPOI, cl. a V-a, Școala generală nr. 14, Brașov

UN OM

Apa urca rapid pe pereții casei. Tata, împreună cu unchiul și bunicul meu încerca să evacueze cîteva lucruri. Era prea tîrziu. În curte, apa le ajungea aproape la umăr. Speriați, am început să cărăm lucruri din cameră în pod. Noaptea, tîrziu, hainele și alte lucruri au fost duse sus. Obosiți, ne căutam un loc pentru odihnă. Dar nu reușeam să închidem ochii. Era ora unu și jumătate și apa creștea într-una. La un moment dat am auzit un zgomot asurzitor. Șopronul vecinilor se prăbușise. După scurt timp, altă bufnitură. Se prăbușise și casa... Spre dimineață, am privit afară. Pe apa care ne înconjurase pluteau fel de fel de lucruri de prin casele și curțile oamenilor. Eram izolați. Timpul trecea greu. Pe la ora prînzului a apărut un om. Un om înainta pe apă într-o troacă. Se îndrepta spre casa noastră. Vai, cum îl așteptam! Fiindcă eu eram cel mai mic, am coborît primul în troacă și m-a dus într-un loc ferit de apă. În felul acesta am fost salvați mulți oameni de pe strada noastră. După această întîmplare am stat cîteva zile la o mătușă, pentru că la noi în casă nu se mai putea locui. Acum curtea și casa noastră sînt aproape reparate. Și noi încercăm să reparăm totul. Să arate totul așa cum a fost. Ca întreg orașul, de altfel.

SBÎRCEA FLORIN, cl. a VI- B,
Școala generală nr. 1, Sighișoara

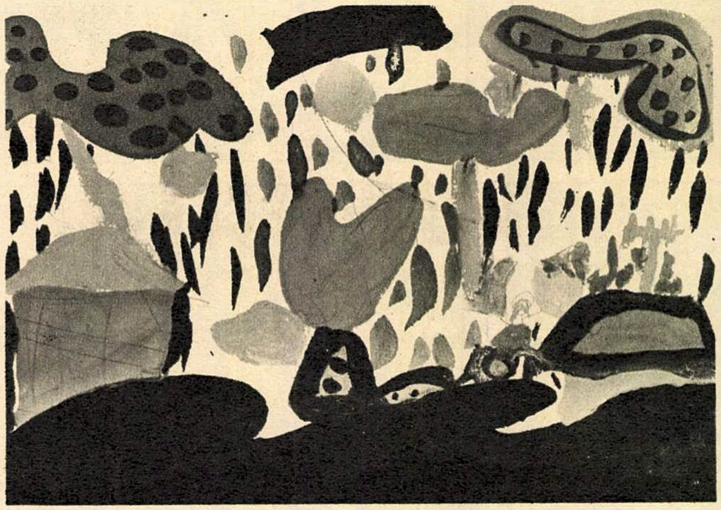

„OTTO ȘI BARCA SALVATOARE" ▲
ELENA HERCU, cl. a VI-a, Casa pionierilor, Rădăuți

Zîmbetul florilor

Nu de puține ori am auzit vorbindu-se de «Perla Ardealului», căci sub acest nume își ascundea identitatea pitorescul oraș Sighișoara. Multe frumuseți ale acestui oraș au fost distruse numai în cîteva ceasuri, atunci cînd Tîrnava, nemulțumită de apa pe care a primit-o din înaltul cerului, s-a răzvrătit și s-a năpustit asupra orașului. Și, numai în douăzeci de ore, Sighișoara arăta ca o veritabilă Veneție, cu deosebirea că adevărata Veneție e un oraș al cîntecului și veseliei, pe cînd Sighișoara era un oraș al strigătelor de durere, al tristeții. Toate acestea s-au retras în albie, iar orașul și-a reînceput viața de toate zilele. Și cum omul de cînd se știe începe să toarne mai întîi temelia și mai pe urmă să construiască zidurile, și de data aceasta locuitorii orașului au început tot cu... începutul. Ruinele au fost înlăturate, iar în locul lor au început să crească ziduri noi. Străzile, parcurile au fost refăcute pentru ca prin curățenia lor să ofere omului pacea sufletească.

Mi-am alăturat puterile mele șirului de oameni dornici să-și refacă orașul. Am intrat în curtea școlii imediat după retragerea apei din curte. Mare mi-a fost supărarea cînd am văzut urmele lăsate de apă pe pereții claselor, atît de frumoși și curați cu cîtva timp înainte. Clasa noastră cîștigase, în trimestrul I și II concursul pe școală la curățenie. Ne mîndrim cu acest lucru și căutăm să ne păstrăm sala cît mai frumoasă. Apa invadatoare însă a fost necrutătoare și a lăsat urme adînci și urîte.

Din primele zile ne-am spălat băncile, catedra. Alți copii din clasă au lucrat la curățirea și aranjarea curții. Cea mai grea muncă a fost depusă în subsolul școlii. Cu greu și după multe zile de muncă s-a putut scoate noroiul din clasele de aici și din ateliere. Pe toți copiii școlii noastre i-au unit în aceste zile dorința de a vindeca rănile făcute de apele revărsate, pentru ca florile să zîmbească din nou în ferestrele școlii noastre.

CRISTINA LARION, cl. a VI-a B,
Școala generală nr. 1, Sighișoara

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Faceți cunoștință! Este legitimația corespondentului special al «Rozetelor Cutezătorii». De curînd ea a fost expediată următorilor corespondenți ai revistei noastre:

Vasile Poenaru, *Miloșești, jud Ialomița (Legitimația nr. 1);* **Gabriel Burjan,** *Miercurea-Ciuc (Legitimația nr. 2);* **Ștefan Tiță,** *Cîmpulung Moldovenesc (Legitimația nr. 3);* **Floricica Dobre,** *comuna Mihăiești, jud. Olt (Legitimația nr. 4);* **Viorel Chilea,** *Tismana, jud. Gorj (Legitimația nr. 5);* **Ana Dumitru,** *Vernești, jud. Buzău (Legitimația nr. 6);* **Mircea Plîngău,** *Pitești (Legitimația nr. 7);* **Ion Petrescu,** *Timișoara (Legitimația nr. 8);* **Aurel Negoiță,** *Ciușlea, jud. Vrancea (Legitimația nr. 9);* **Zeno Bogdănescu,** *Timișoara (Legitimația nr. 10):* **Gheorghe Bogus,** *Piatra Neamț (Legitimația nr. 11);* **Gheorghe Bungărdean,** *Cluj (Legitimația nr. 12);* **Sergiu Cristea,** *București (Legitimația nr. 13);* **Victorița Coroi,** *com. Horia, jud. Neamț (Legitimația nr. 14);* **Verginica Ciolacu,** *com. Motru, jud. Gorj (Legitimația nr. 15);* **Sorin Cristodoru,** *Tulcea (Legitimația nr. 16);* **Florian Cristea,** *com. Pielești, jud. Dolj (Legitimația nr. 17);* **Elena Cherciu,** *Focșani (Legitimația nr. 18);* **Vasile Caburgan,** *Galați (Legitimația nr. 19);* **Cornel Dănălache,** *Botoșani (Legitimația nr. 20);* **Ion Drușan,** *Sibiu (Legitimația nr. 21)*; **Mircea Ienei,** *București (Legitimația nr. 22);* **Viorel Ludușan,** *Blaj (Legitimația nr. 23);* **Nicolae Păun,** *Iași (Legitimația nr. 24);* **Eugen Negrea,** *Arad (Legitimația nr. 25);* **Theodora Olea,** *Pătrîngeni, jud. Alba (Legitimația nr. 26);* **Lucian Popescu,** *com. Dăiești, jud. Vîlcea (Legitimația nr. 27);* **Ara Slughian,** *București, (Legitimația nr. 28);* **Ion Suciu,** *Uioara de Sus, jud. Alba (Legitimația nr. 29);* **Iuliu Topan,** *Gherla (Legitimația nr. 30);* **Mitică Vișiniec,** *Rădăuți (Legitimația nr. 31).*

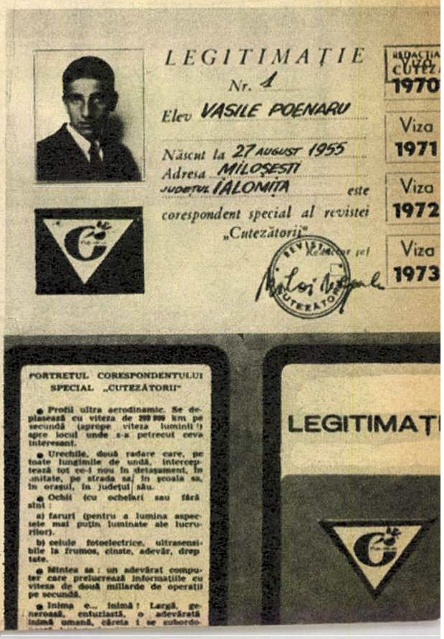

LEGITIMAȚIE
Nr. 1
Elev VASILE POENARU
Născut la 27 AUGUST 1955
Adresa MILOȘEȘTI
JUDEȚUL IALOMIȚA este
corespondent special al revistei
„Cutezătorii"
Redactor șef

REDACȚIA
1970
Viza 1971
Viza 1972
Viza 1973

PORTRETUL CORESPONDENTULUI
SPECIAL „CUTEZĂTORII"

- Profil ultra aerodinamic. Se deplasează cu viteza de 299 999 km pe secundă (aproape viteza luminii!) spre locul unde s-a petrecut ceva interesant.
- Urechile, două radare care, pe toate lungimile de undă, interceptează tot ce-i nou în detașament, în unitate, pe strada sa, în școala sa, în orașul, în județul său.
- Ochii (cu ochelari sau fără sînt :

  a) faruri (pentru a lumina aspectele mai puțin luminate ale lucrurilor).

  b) celule fotoelectrice, ultrasensibile la frumos, cinste, adevăr, dreptate.
- Mintea sa : un adevărat computer care prelucrează informațiile cu viteza de două miliarde de operații pe secundă.
- Inima e... inimă! Largă, generoasă, entuziastă, o adevărată inimă umană, căreia i se subordo-

LEGITIMAȚ

VACANȚELE UNUI TÎNĂR LINIȘTIT

LUCRÎND LA ÎNTOCMIREA MONOGRAFIEI SATULUI LOR, ELEVII DE LA O ȘCOALĂ DIN APUSENI GĂSESC NIȘTE ÎNSEMNĂRI FĂCUTE CU APROAPE 100 DE ANI ÎN URMĂ DE CĂTRE UN ÎNVĂȚĂTOR, ÎN CARE ACESTA SUSȚINE CĂ, PORNIND DE LA DATELE UNEI LEGENDE, A ÎNTREPRINS UNELE CERCETĂRI CARE L-AU DUS LA CONCLUZIA CĂ «LACRIMILE DOCHIEI», O SALBĂ DE LACURI ALPINE AFLATE ÎN «ÎMPĂRĂȚIA LUI ZAMOLXE», AR FI FOST AMENAJATE DE CĂTRE DACI PENTRU A CAMUFLA, DIN MOTIVE NECUNOSCUTE, INTRAREA ÎNTR-UN SUBTERAN AL CĂRUI PLAN PROBABIL ÎL DESCOPERĂ SĂPAT ÎNTR-O PIATRĂ. DORNICI SĂ SE AFIRME ÎN CADRUL CONCURSULUI «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII», ZECE PIONIERI DE LA ACEASTĂ ȘCOALĂ — TREI FETE ȘI ȘAPTE BĂIEȚI — CONDUȘI DE CĂTRE PROFESOARA DE ISTORIE OANA MUNTEANU, SE CONSTITUIE ÎN ECHIPAJUL «ARCAȘII LUI DECEBAL» ȘI SE PREGĂTESC INTENS PENTRU A MERGE LA FAȚA LOCULUI, CU INTENȚIA DE A DEZLEGA ACEASTĂ TAINĂ.

SCENARIU C. DIACONU / DESENE PUIU MANU

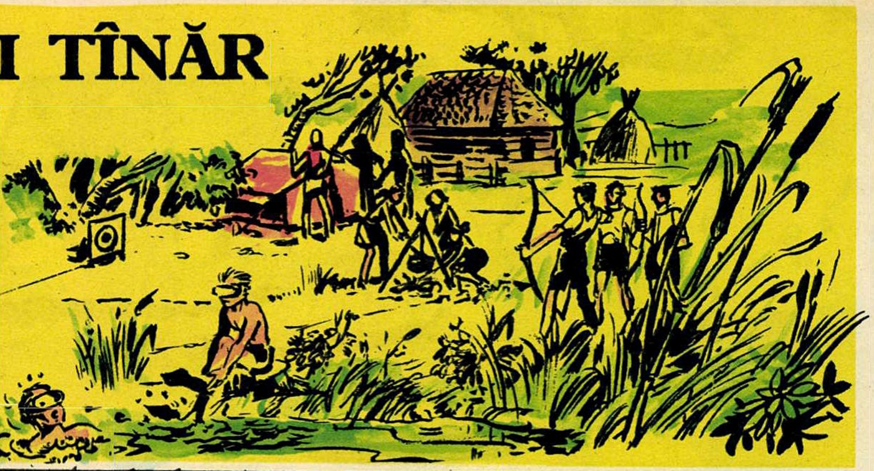

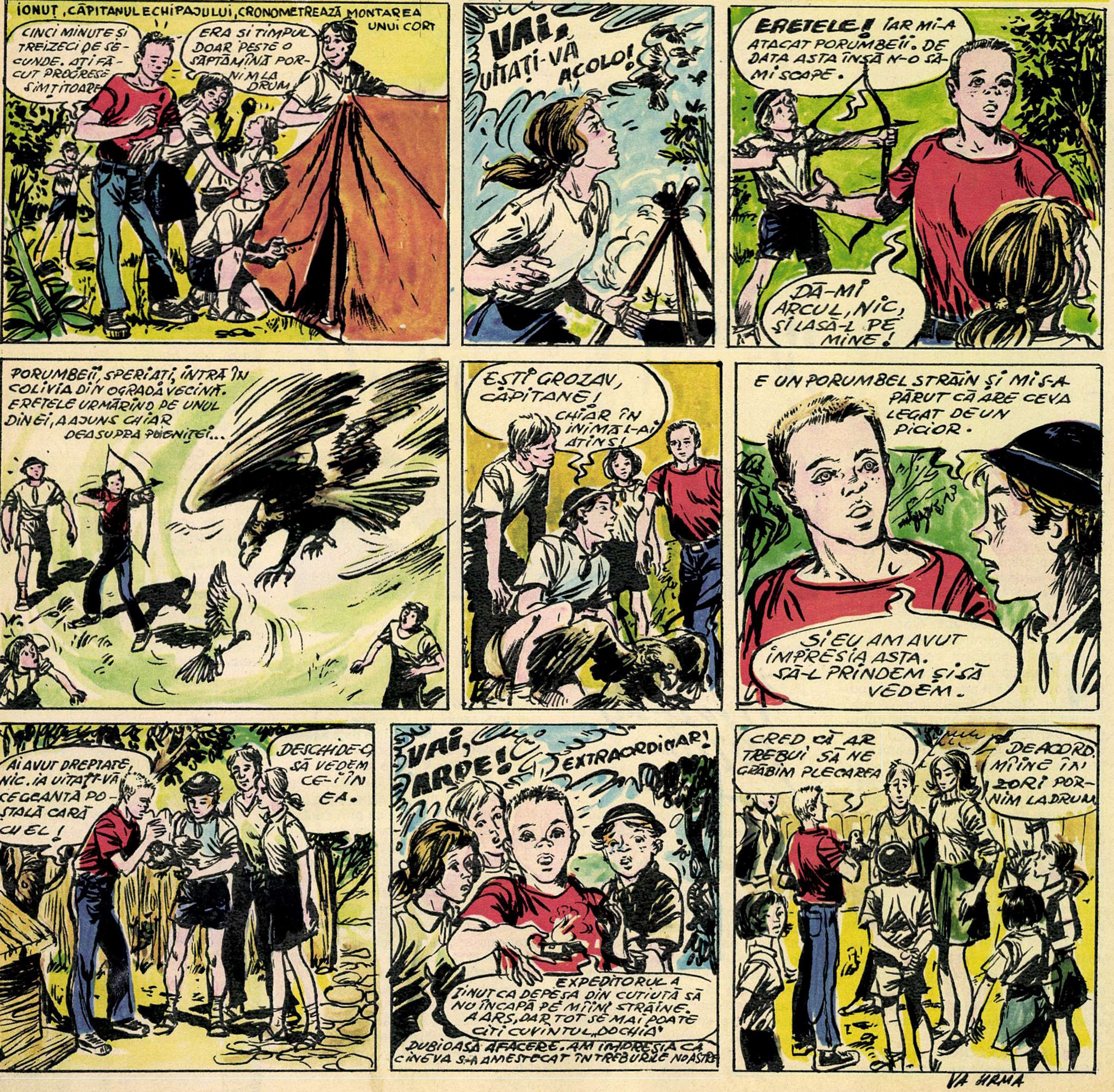
IONUȚ, CĂPITANUL ECHIPAJULUI, CRONOMETREAZĂ MONTAREA UNUI CORT
CINCI MINUTE ȘI TREIZECI DE SECUNDE. AȚI FĂCUT PROGRESE SIMȚITOARE
ERA ȘI TIMPUL. DOAR PESTE O SĂPTĂMÎNĂ PORNIM LA DRUM
VAI, UITAȚI-VĂ ACOLO!
ERETELE! IAR MI-A ATACAT PORUMBEII. DE DATA ASTA ÎNSĂ N-O SĂ-MI SCAPE.
DĂ-MI ARCUL, NIC, ȘI LASĂ-L PE MINE!
PORUMBEII, SPERIAȚI, INTRĂ ÎN COLIVIA DIN OGRADA VECINĂ. ERETELE URMĂRIND PE UNUL DIN EI, A AJUNS CHIAR DEASUPRA POIENIȚEI...
EȘTI GROZAV, CĂPITANE!
CHIAR ÎN INIMĂ L-AI ATINS!
E UN PORUMBEL STRĂIN ȘI MI S-A PĂRUT CĂ ARE CEVA LEGAT DE UN PICIOR.
ȘI EU AM AVUT IMPRESIA ASTA. SĂ-L PRINDEM ȘI SĂ VEDEM.
AI AVUT DREPTATE, NIC. IA UITAȚI-VĂ CE GEANTĂ POȘTALĂ CARĂ CU EL!
DESCHIDE-O SĂ VEDEM CE-I ÎN EA.
VAI, ARDE!
EXTRAORDINAR!
EXPEDITORUL A ȚINUT CA DEPEȘA DIN CUTIUȚĂ SĂ NU ÎNCAPĂ PE MÎINI STRĂINE. A ARS, DAR TOT SE MAI POATE CITI CUVÎNTUL „DOCHIA"
DUBIOASĂ AFACERE. AM IMPRESIA CĂ CINEVA S-A AMESTECAT ÎN TREBURILE NOASTRE
CRED CĂ AR TREBUI SĂ NE GRĂBIM PLECAREA
DE ACORD. MÎINE ÎN ZORI PORNIM LA DRUM

VA URMA

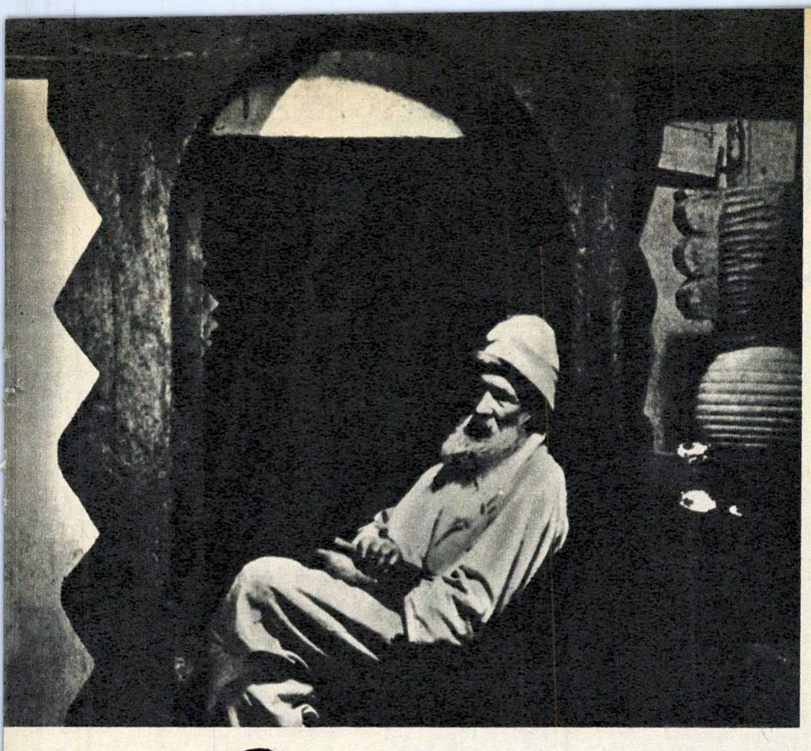

BRÂNCUȘI ÎN ATELIER (1946)

Brâncuși

(URMARE DIN PAG. 3)

despre opera sa, despre viața sa, despre pilda sa de perseverență, de îndîrjită neîmpăcare cu sine. A rîvni să împlinești lucruri nemaivăzute și nemaiauzite stă în firea fiecărui adolescent. Taina titanilor, fascinația faptelor lor ni se arată împlinită numai din perspectiva unui destin încheiat. Destinul omului acestuia se vrea însă deschis, asemenea unui drum pe care oricine e așteptat să-și măsoare puterile. Iar din măsurarea puterilor să fie îmbogățită țara, umanitatea.

Repovestită, viața marelui sculptor conține poate, pînă tîrziu în tinerețe, multe puncte de asemănare cu viața unora dintre voi. Puterea, taina care a făcut din el un mare artist al epocii sale provine din setea de a-și urma — cu prețul oricăror sacrificii — mai întîi înțelegerea și mai apoi definirea unui drum propriu.

A învățat școala primară în satul natal. A urmat cursurile unei școli industriale la Craiova. Cînd, candidat oarecum tomnatic la Școala de Arte Frumoase, bătea la porțile Bucureștilor, fiul Gorjului aducea cu el nu numai temeinice lecturi clasice. Aducea legendele cu păsări măiestre ale ținutului natal, dar și întîiul fior al ideii de zbor întruchipat în piatră, al ideii de nesfîrșit și neîntreruptă renaștere, încăpută deopotrivă în oul primordial și în columne fără de sfîrșit.

BUCURIA CURATĂ A ZBORULUI

Propriu-zis, capodoperele sale pot fi bănuite retrospectiv, dar nu deslușite din primele manifestări artistice. Muzeele din Craiova și București conservă valoroase piese ce-i aparțin, dar care la drept vorbind nu fac decît să ducă spre excelență lecția eminentă a unor dascăli, precum marele sculptor francez Rodin, al cărui atelier tînărul gorjean îl frecventează o vreme. Pînă la acel exploziv «în umbra marilor arbori nu poate crește niciodată nimic», învățăcelul reușise să se releve ca artist de o rară sensibilitate, doct în materie de anatomie, agil mînuitor al mijloacelor de expresie, preocupat să surprindă viața interioară, de dincolo de contururi, a temei, a modelului.

Ajunsese la Paris mînat de dorința de a învăța, de a găsi cheia atîtor motive și simboluri ce-i constelau aspirațiile și nesomnul. Visa un limbaj al artei care să pună într-o nouă lumină înțelesurile culturii antice. *«Nu căutați aici formule obscure sau mistere. Eu vă dau bucurie curată»* — avea să spună el mai tîrziu. O bucurie curată de pe statura căreia fuseseră îndepărtate zorzoanele, canoanele îndătinate. O simplitate expresivă, tinzînd spre surprinderea esențialului în viziuni unice, îndelung cumpănite, iată legea căreia se vor supune de acum înainte — ne aflăm în primele decenii ale veacului nostru — fiecare subiect, fiecare investigare în lumea înconjurătoare: *«Simplitatea nu este un scop în artă, dar ajungi la simplitate fără să vrei, apropiindu-te de sensul real al lucrurilor...»*

Această *apropiere*, treptată și neîntreruptă, de sensul adînc al lucrurilor, s-a petrecut cu prețul unor îndelungi meditări și laborioase tatonări, pînă cînd, din mîinile încercate ale Meșterului, izbucniră nu numai păsările, ci — cum spunea el însuși — se nășteau *zboruri*, se nășteau *sensuri*, dialoguri ale materiei cu spațiul înconjurător.

Am întîlnit măiestrele sale, neîntrecutele sale *Păsări măiestre*, neîntrecutele sale sensuri în marmură, metal sau lemn în muzee și expoziții. În cărți și albume. În poezie: *«În vîntul de nimeni stîrnit/ hieratic Orionul te binecuvîntă,/ lăcrimîndu-și deasupra ta/ geometria înaltă și sfîntă// Ai trăit cîndva în funduri de mare/ și focul solar l-ai ocoli pe de-aproape./ În păduri plutitoare-ai strigat/ prelung deasupra întîielor ape//. Pasăre esti ? Sau un clopot prin lume purtat ?/ Făptură ți-am zice, potir fără toarte/, cîntec de aur rotind/ peste spaima noastră...* (Lucian Blaga).

Bucuria curată a zborului începe, în sculptura lumii, cu el. Cu Constantin Brâncusi.

PIATRA CARE RĂMÎNE

Revin adeseori, în septembrie mai ales, la Tîrgu-Jiu.

La marginea rîului, liniștea acelei *Mese* legendare, veghiată de o poartă și de o columnă.

Dintr-un proverb cu apa și pietrele, sculptorul a lăsat țării, în ungherul care i-a sădit în suflet întîia zare de frumusețe și înțelepciune, o adîncă mărturisire de statornicie. *Păsările* sale, *Regele regilor*, *Foca*, *Peștii*, *Cocoșii*, *Negresa albă*, *Țestoasă zburătoare*, *Himera*, *Socrate*, *Noul născut*, *Începutul lumii* — onorează azi muzee de seamă ale Europei, Asiei și Americii.

În unul dintre aceste muzee, undeva pe malurile Senei, am găsit, reconstituită cu pietate, o răsfrîngere din acea lume aparte în care titanul își trăise îndîrjirile și iluminarea, patima și izbînda. Ne întîmpina acolo, în vecinătatea lavițelor cu capodopere în metal, lemn și piatră, ca și la *Masa Tăcerii* de lîngă Jiu, personalitatea marelui absent. Tot acest decor, devenit obiect de curiozitate și venerație, fusese cîndva, într-un cartier supus demolării (Impasse Ronsin, 11...) plaiul de viață și certitudine, de muncă bărbătească și reverie spre ținuturile natale, al unuia dintre cele mai alese spirite ale acestui veac. Ajutat de glasul celor ce l-au cunoscut, forțez încăodată, în imaginație, poarta neferecată a Atelierului:

«Niciodată nu voi uita — scrie Michel Ragon în 1965 — întrevederea pe care am avut-o în 1948 sau '49 cu Brâncuși, vocea lui domoală ca un murmur și pacea care domnea în atelier... Operele care îl înconjurau — adică aproape întreaga sa operă — nu păreau că i-ar mai aparține, ci mai degrabă s-ar fi zis că el era doar paznicul acestor comori. Îl revăd dezvelind sculpturi acoperite cu huse de stofă, ca fotoliile unui salon burghez și punînd în funcțiune un mic motor tăcut, care făcea să se rotească anumite piedestale. Apoi, retras în fundul atelierului, indiferent (de vreme ce pusese mecanismul în funcțiune), mă lăsa uluit, față în față cu aceste făpturi de piatră și bronz, însuflețite dintr-o dată, trăind viața lor mută, ofrandă și rugăciune a unei vieți de idol.

...Venise noaptea și încă nu aprinsese lumina. Se odihnea pe una din acele bănci cioplite cu toporul, aidoma celor ce se găsesc prin satele românești. M-am așezat lîngă el și mi-a vorbit despre India, despre indienii din America, despre Atlantida, civilizația egipteană, cultura neagră care, credea el, dominase multă vreme lumea. Cît de bine se împăca sculptorul cu aceste civilizații asfințite, închis într-al său templu-atelier, la numai cîțiva pași de căile ferate din gara Montparnasse!

Atelierul întunecos devenise încă mai tainic. De abia mai zăream pe bătrînul artist. Dar *Pasărea de aur* sclipea: *Peștii* se învîrteau necontenit ca într-un acvariu nevăzut. *Cocoșii*, cu crestele lor zimțate ca ferăstraiele cîntau cucurigul. Trebuia să fi fost ceasul de vecernie...»

*

Unul dintre acei *Cocoși*, împreună cu alte capodopere brâncușiene aflate în muzee franceze, americane și românești sînt reunite pentru cîteva săptămîni într-o mare expoziție, la București. Cu barbă colilie și ochi iscoditori, Meșterul de pe Jiu vă așteaptă acolo. Vă așteaptă travestit în lemnul morii din Melun, în bronzuri și marmuri nemuritoare.

MÍHAI NEGULESCU

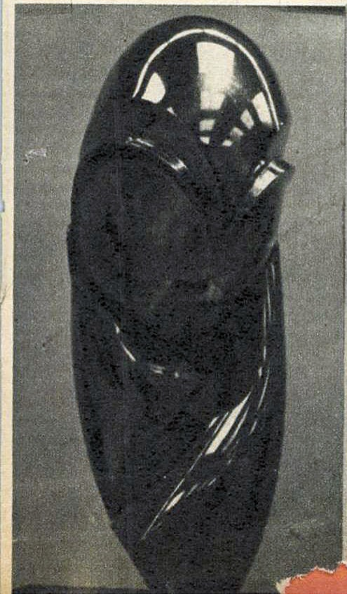

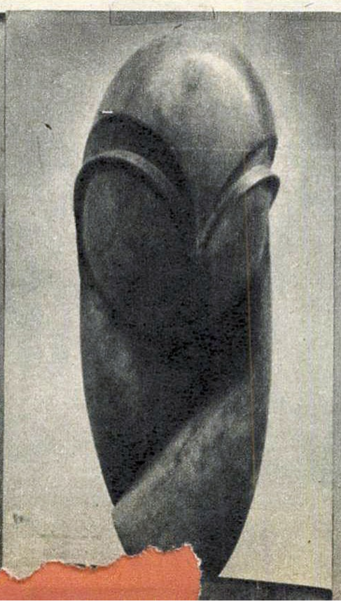

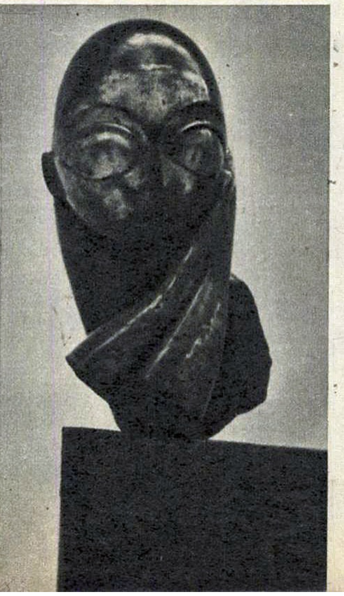

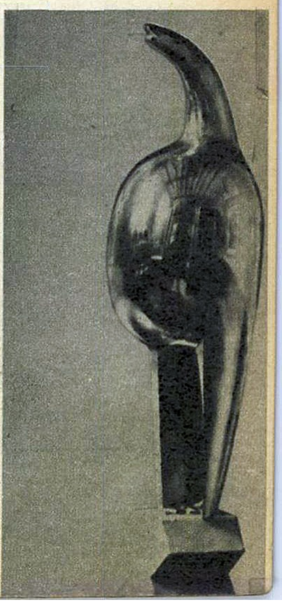

①

DOMNIȘOARA POGANY
— BRONZ LUSTRUIT —
COLECȚIA CECILIA CUȚESCU STORCK, BUCUREȘTI.

②

DOMNIȘOARA PAGANY
— MARMURĂ —
MUZEUL DE ARTĂ FILADELFIA.

③

DOMNIȘOARA POGANY
— BRONZ —

④

PASĂRE MĂIASTRĂ — VENEȚIA.

BUCUR

ORAȘUL GRĂDINILOR

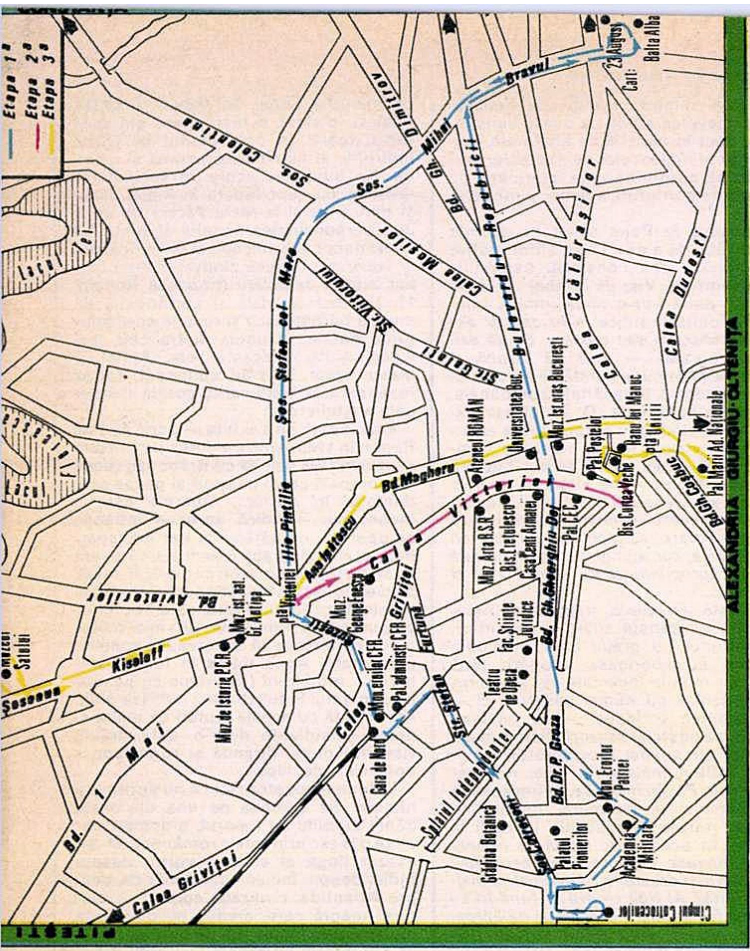
Etapa 1 a
Etapa 2 a
Etapa 3 a
Bravul
23 August
Cart. Balta Albă
Dimitrov
Șos. Colentina
Șos. Mihai
Bd. Gh.
Bulevardul Republicii
Călărașilor
Calea Moșilor
Calea Dudești
Șos. Ștefan cel Mare
Str. Vitorului
Str. Galați
Bd. Magheru
Calea Victoriei
Ana Ipătescu
Ilie Pintilie
Bd. Aviatorilor
Șoseaua Kiseleff
Muz. Satului
Muz. ist. nat. Gr. Antipa
Muz. de Istorie P.C.R.
Muz. Georgescu
Calea Griviței
Bd. 1 Mai
Gara de Nord
Mon. eroilor CFR
Pal. administr. CFR
Str. Ștefan
Teatru de Operă
Fac. Științe Juridice
Bd. Gh. Gheorghiu-Dej
Muz. Arta R.S.R.
Bis. Cretulescu
Casa Centr. Armatei
Ateneul ROMÂN
Universitatea Buc.
Muz. Ist. oraș București
Pal. Poștei
Pal. C.E.C.
Bis. Curtea Veche
Hanul lui Manuc
Pța Unirii
Pal. Marii Ad. Naționale
Bd. Dr. P. Groza
Mon. Eroilor Patriei
Academia Militară
Palatul Pionierilor
Grădina Botanică
Splaiul Independenței
Cimpul Cotrocenilor
Calea Griviței
ALEXANDRIA GIURGIU OLTENIȚA
PITEȘTI

RECOMANDĂM TREI ITINERARII PENTRU CEI CARE ÎN ZILELE DE VACANȚĂ VIZITEAZĂ BUCUREȘTII

ITINERAR DE O ZI

Zona Gării de Nord cu cea mai mare gară a Capitalei care are un trafic zilnic de 100 000 călători; construcția datează din anul 1868; **Palatul administrativ C.F.R.**, cu o fațadă lungă de 110 m; **Monumentul eroilor C.F.R.**, ridicat în 1930, în memoria muncitorilor feroviari căzuți în primul război mondial (opera aparține sculptorilor Cornel Medrea și Ion Jalea); **Calea Griviței** este una dintre cele mai vechi artere ale Capitalei și cea mai lungă — 5 km — cunoscută pînă în anul 1870 sub numele de Drumul Tîrgoviștei; aici se află **«Grivița Roșie»**, una din marile uzine ale Capitalei, numele său fiind legat de luptele clasei muncitoare, conduse de partid, din februarie 1932—33. **Cartierul Cotroceni** cu **Palatul pionierilor.** Bd. Dr. Marinescu nr. 2, are nenumărate cercuri tehnice și artistice și un remarcabil parc care se întinde pe o suprafață de 14 hectare, rămășiță a unei păduri din secolul al XIII-lea; **Grădina botanică,** care cuprinde peste 10 000 de specii de plante de pe toate meridianele globului. Deosebite sînt speciile de plante carnivore care se află numai în rezervațiile naturale de la Ozunca — Covasna. **Strada Vătafului,** nr. 4, o placă comemorativă amintește de fostul cîmp al Cotrocenilor unde s-a înălțat pentru prima oară în văzduh, cu un avion construit de el, Aurel Vlaicu. **Bd. Dr. Petru Groza,** cu clădirea Facultății de medicină generală. **Șoseaua Panduri,** cu **Academia Militară,** construită în 1930; **Monumentul eroilor patriei,** ridicat în memoria celor căzuți în luptele din zilele lui august 1944. **Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej,** cu **Teatrul de Operă și Balet, Facultatea de științe juridice,**

(CONTINUARE ÎN PAG. 13)

▲ **Ateneul român. Sub rotonda sa am ascultat pe mulți dintre cei mai mari dirijori ai lumii.**

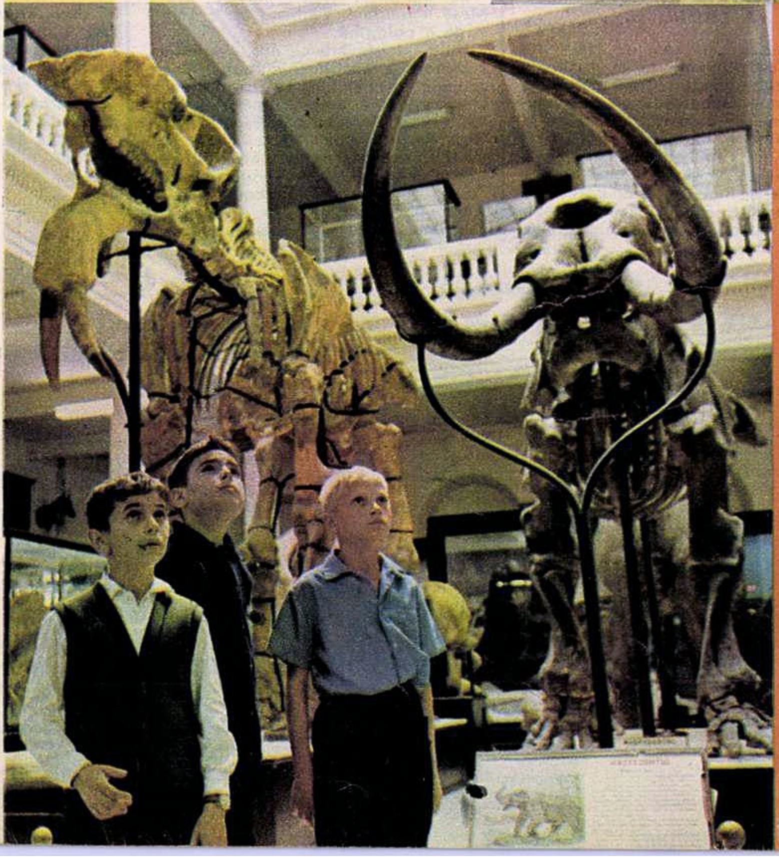

◄ **Un moment pasionant la Muzeul de istorie naturală «Grigore Antipa»**

► **Largul Bulevard Bălcescu, cu cinematografele, restaurantele și magazinele sale constituie o permanentă atracție pentru bucureșteni.**

REŞTI

- O DISPUTĂ LINGVISTICĂ ÎNCĂ NEREZOLVATĂ
- VÎRSTA BUCUREŞTILOR ÎNCEPE ÎN... PALEOLITIC.
- SURPRIZELE ULTIMELOR SĂPĂTURI ARHEOLOGICE

Moară de vînt la Muzeul satului ▶

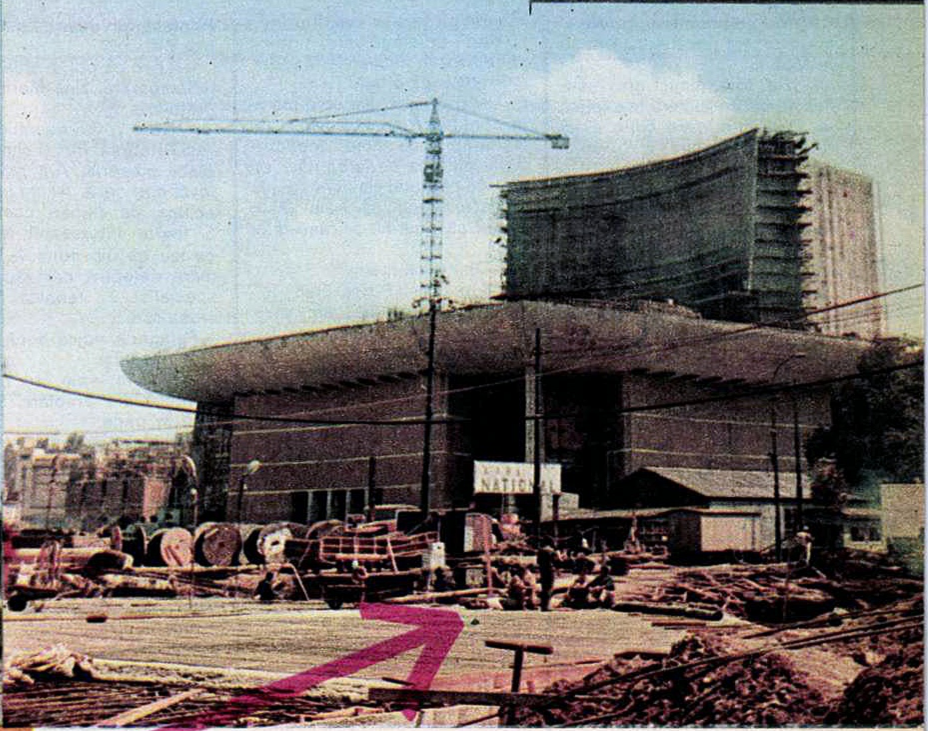

Un mare ansamblu urbanistic al ▲ Capitalei noastre, operă a arhitecţilor români, care va fi gata in curind: Hotelul Intercontinental şi Teatrul Naţional.

Interviu realizat de B. CARAGIALE

În cadrul itinerareior voastre de vacanţă **profesorul universitar Constantin C. Giurescu,** autorul celei mai noi lucrări privind «Istoria Bucureştilor» răspunde la patru întrebări.

— **Încă de la început vă rugăm să faceţi pentru cititorii noştri o precizare! după părerea dumneavoastră cum este corect să se spună: Bucureşti — Bucureştiului sau Bucureştii — Bucureştilor?**

— Susţin şi voi susţine mereu ca fiind corectă denumirea Bucureştii — Bucureştilor. Explicaţia este simplă: cuvîntul desemnează descendenţii dintr-un întemeietor sau stăpîn al locului, în specie descendenţii lui Bucur. Forma Bucureştiui şi Bucureştiului este, după părerea mea, greşită. Sînt bucuros că am de partea mea pe acela care a fost un mare meşter al cuvîntului românesc, pe Tudor Arghezi, şi care în cartea sa «Cu bastonul prin Bucureşti» susţine aceleaşi forme ca şi mine. Fie că admitem sau nu legenda ciobanului Bucur, legată de întemeierea Bucureştilor, nu putem tăgădui că a existat un stăpîn al locului de pe malul Dîmboviţei, cu numele de Bucur, de la care se trage şi denumirea de Bucureşti.

— **Care sînt datele care atestă exis-**

(CONTINUARE ÎN PAG. 13)

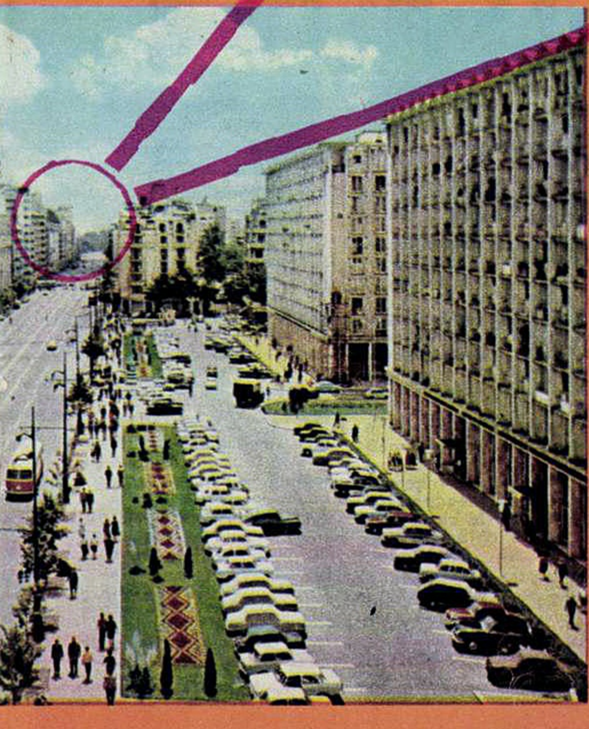

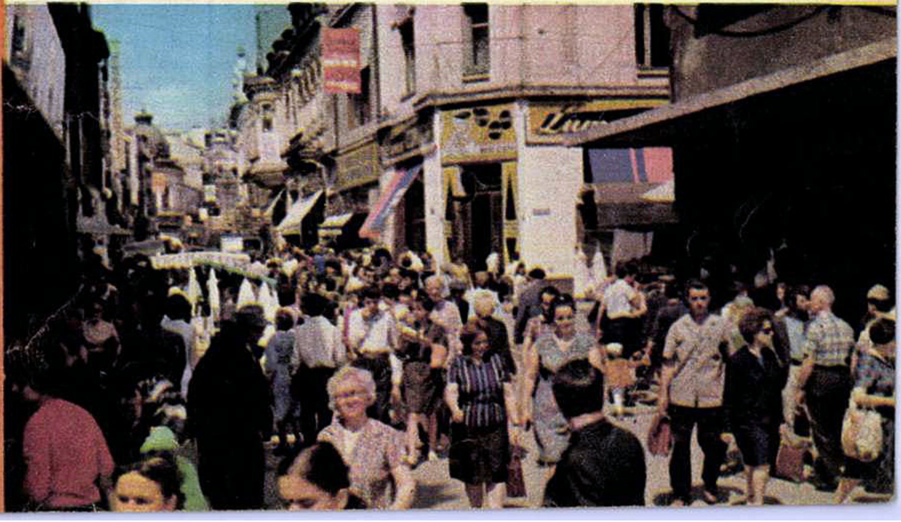

Un instantaneu din vechiul centru comercial al Bucureştilor — strada Lipscani — denumită astfel pentru că odinioară aici se desfăceau mărfurile aduse de la Lipsca. ▶

ROMAN FOILETON

OPERAŢIUNEA „HERCULE"

de OVIDIU ZOTTA

Rîzind pe înfundate, prietenii se retraseră încetişor, urmaţi de Magda.

— N-a fost nimic grav, s-a ales numai cu spaima, le explică ea. Dar în primele clipe aş fi putut jura că are vreo cinci coaste rupte.

— Dar şi spaima e un şoc, spuse doctorul Palaghiţă. Ea poate pricinui traumatisme psihice, mai greu de vindecat decît cele corporale.

— Vai de mine!

— Nu te speria, a spus-o într-o doară, de dragul preciziei.

— Ăsta-i doctor, zise Eschimosul cu satisfacţie, bătîndu-l pe umăr. E doctor!

— Nu sînt doctor, spuse rece Palaghiţă. Am să fiu doctor, şi încă unul genial, dar deocamdată nu sînt. E limpede?

Garoafă, autorul involuntar al accidentului, păştea inocent în apropiere.

— Monstrul ăsta mai e aici?! se strîmbă Magda.

Băieţii izbucniră în rîs. Ştiau cît de blînd e Garoafă, dacă nu-l loveşti.

— Nu vrei să faci puţin pe amazoana? îi propuse Fred. Şi scoţînd o bucăţică de zahăr: Garoafă, ia uite ce am eu! E?! Pentru căluţii cuminţi!

Obrajii Magdei se albiră de groază cînd uriaşul castaniu se urni apropiindu-se alene.

— Criminalul ăsta... Goniţi-l!

— Ei, aş! izbucni Fred în rîs. Şi făcîndu-i semn Eschimosului: Scena din finalul bătăliei. De acord?

Sub ochii Magdei, larg deschişi, în care se amestecau teama şi admiraţia, Fred şi Eschimosul traseră săbiile. O clipă mai tîrziu erau angajaţi în cel mai cumplit duel.

Lovituri grozave cu latul săbiei, împungeri, unul din luptători cade... dar cu o mişcare dibace a piciorului îşi aruncă adversarul peste cap... din nou în picioare... lamele se lovesc între ele, se lovesc de platoşe, produc un zgomot înfricoşător... Ah, Fred îngenunchează! Scapă sabia. Duce mîna la piept. Se tîrăşte aşa cîţiva metri, apoi se prăbuşeşte într-un tufiş.

— Ce-i cu tine?! Fred! strigă Magda, speriată.

— Lasă-l, rîde Palaghiţă. Aşteaptă, încă nu s-a terminat. Urmează salvarea «rănitului».

Garoafă porneşte încet spre cel căzut. Ricîie pămîntul cu copita, sforăie, îl întoarce pe «rănit» cu faţa în sus, îl prinde cu dinţii de cingătoare, îl ridică şi-l aduce la picioarele Magdei, care aplaudă uluită.

— Mulţumesc, dar o să mă ai pe conştiinţă: simt că devin un îngîmfat! zice Fred, lepădîndu-şi platoşa pe iarbă. Dar eu mor de căldură! Haidem sus, la răcoare. Cred că l-am lăsat destul să doarmă pe Marius al tău.

— De ce «al meu»?

— Am greşit? zise Fred, indiferent. Scuză-mă, am avut impresia că sînteţi prieteni. Să mergem, cred că o să beau vreo două căldări de apă.

Marius se trezise de mult. Îl găsiră scriind de zor într-un carneţel cu scoarţe albastre, pe care-l puse repede sub pieptar, în buzunarul cămăşii.

— Ce-i, Fred, aţi dat un spectacol în cinstea domnişoarei? zise el, ursuz.

— Da, şi a fost grozav! exclamă Magda. Sînteţi formidabili, nu-mi explic cum de aţi putut învăţa toate astea atît de repede! Pe cal, sub cal, trage sabia, dă-i cu buzduganul — performanţe peste performanţe! De-aţi fi la fel de silitori şi la şcoală, alta ar fi faţa lumii!

— Nu, zău? bombăni Marius. Adică da, am uitat că exemplul măreţ al lui Tiberică Adamescu te urmăreşte pretutindeni.

— Cine-i ăsta, care Adamescu? întrebă Palaghiţă.

— Un tip căruia i s-au grefat în creier încă vreo 12 creieraşe electronice, oftă Marius. Super elevul şcolii! Colegul nostru genial, cu care Magda are drăgălăşenia să ne compare mereu!

— Eşti un răutăcios, regret că te-am îngrijit! se supără Magda. Ei, da, n-o să renunţ niciodată la a vă compara cu Tiberică! Dacă nu vrei să-i semeni, cu atît mai rău pentru tine!

Marius ridică din umeri şi sări din pat.

— Băieţi, avem o mulţime de treburi. M-am gîndit la un plan, o să-l discutăm numaidecît. Pe de o parte trebuie să păzim tezaurul, pe de alta, să-i supraveghem pe cei suspecţi. Fiecare din noi va avea o misiune precisă.

Prinţesă se foi, stînjenit:

— Eu... să nu mă înţelegeţi greşit... dar sînt foarte ocupat, aşa că renunţ.

— Ce vrei să spui? sări Marius. A, ţi-e frică!

— Nu cred că-i asta, ridică Prinţesă din umeri. Eu am treabă, pricepi?

— Lasă că pot şi alţii să care reflectoarele, zise Marius, dispreţuitor.

— Nu e vorba numai de asta, roşi Prinţesă. Pur şi simplu, îmi place meseria. Am prilejul să învăţ cîte ceva. Acum lucrez în echipa de filmări combinate. E foarte interesant! Nu simt de loc că din mine va ieşi un mare detectiv, dar zău că un specialist în tehnica filmului e pe drum...

Palaghiţă ridică două degete ca la şcoală:

— Daţi-mi voie, eu cred că Prinţesă are dreptate. Să-l lăsăm în pace.

— Nici chiar aşa! se apără Prinţesă. N-am cerut asta! Vreau doar să nu fiu pus pe drumuri — du-te după Hilda, urmăreşte-l pe călugăr etc. Dar ceva tot o să fac; mă gîndesc eu şi vă spun!

Deodată, din curte răzbătură nişte urlete de groază. Alergară la fereastră. Garoafă se apropia ţinînd în dinţi, de curea, trupul unui necunoscut care zbiera ca din gură de şarpe.

— Ha... Ha-ha-ha! se înăbuşi de rîs Marius, în timp ce Magda, cuprinsă de panică, dădea buzna pe scări să-l salveze pe individ. Ăsta e super-elevul, tipul cu 12 creieraşe electronice, Tiberică Adamescu!

Cîteva minute mai tîrziu, asudat şi nervos. Tiberică — venit în plimbare duminicală — le povesti cum, găsind platoşa lui Fred, îi venise ideea s-o încerce. Zis şi făcut. O îmbrăcase încîntat că-i vine bine, făcuse cîţiva paşi, apoi se lungise pe iarbă, la umbra tufişului, închipuindu-şi că e un oştean ostenit de lupte. Pe neaşteptate răsărise însă în preajmă o umbră gigantică şi Tiberică se trezise pe piept cu capul enorm al unui cal. Paralizat de spaimă — făcea parte din categoria celor cărora li se întîmplă să vadă mai adesea lei şi tigri la grădina zoologică, decît cai — închisese ochii. Garoafă, cu lecţia bine învăţată, îl apucase cu dinţii de centură, convins că se repetă din nou scena «salvării rănitului».

— Staţi! strigă deodată Prinţesă. Am găsit! Ştiu ce pot face pentru voi!

(Va urma)

În numărul viitor: IDEEA LUI PRINŢESĂ

CE ŞTIM DESPRE ADÎNCURILE PLANETEI NOASTRE

de AUREL LECCA

«PĂMÎNTULE, STEA FRUMOASĂ, ROTUNDĂ, COLORATĂ, TU NE PORŢI CU PRECIZIE ŞI SIGURANŢĂ PRIN SPAŢIU GOL ŞI MORT; MĂRINIMOS, TU ACOPERI PRĂPASTIA NEAGRĂ CU AER ŞI APĂ; ÎNDURĂTOR, TU NE ÎNVÎRTEŞTI CU FAŢA SPRE SOARE CA SĂ NE FIE CALD, CA SĂ PUTEM RĂTĂCI DE-A LUNGUL PAJIŞTILOR TALE ŞI SĂ LE CONTEMPLĂM SPLENDOAREA CU OCHI UIMIŢI; APOI, TU NE ÎNDEPĂRTEZI DE STRĂLUCIREA SA PREA ARZĂTOARE, PENTRU CA RĂCOAREA NOPŢII SĂ POTOLEASCĂ ARSURILE VIEŢII ŞI GREUTATEA POVERILOR ZILNICE».

Prof. universitar **HANS CLOOS**
(1885—1951)

Există o veche zicală românească: «Nu se ştie ca Pămîntul»! Cîtă înţelepciune cuprinde această simplă expresie populară! Oamenii au străbătut 380 000 km pînă la Lună şi au adus de acolo numeroase mostre de roci, lucrul cel mai de preţ din întreaga aventură lunară de pînă acum. Dar oamenii nu au ajuns decît la cîţiva kilometri sub picioarele lor şi nu există încă ochi să fi văzut o piatră de la o adîncime mai mare de 8 km, din cei 6 378 km cît are raza Pămîntului.

Din marile cataclisme care sînt cutremurele, din felul cum sînt repartizate căldura şi gravitaţia pe glob, din măsurători precise făcute la suprafaţă sau din sateliţi, mintea omului a închegat o imagine posibilă, logică, asupra a ceea ce nu se vede, asupra alcătuirii planetei noastre. Dar, «unde-s mulţi puterea creşte». Ca să afle cît mai mult, oamenii de ştiinţă din toate părţile globului s-au unit să dea un asalt comun asupra necunoscutului. Aşa a început în anul 1962 «Proiectul mantalei superioare», acţiune în urma căreia, în decursul a numai 8 ani, s-a aflat mai mult decît se adunase de cînd s-a născut ştiinţa despre Pămînt. Dar este încă atît de puţin! Generaţii întregi de geologi şi geofizicieni vor trebui să lucreze intens ca să ne putem cu toţi lăuda că propria noastră locuinţă nu mai este o necunoscută şi ca să schimbăm zicala populară în «Se ştie ca Pămîntul»!

Aceasta este o invitaţie pentru viitor: să încercaţi să aflaţi cît mai mult despre Pămînt, să încercaţi să înţelegeţi, descoperind noi întrebări la care, cine ştie, poate chiar voi veţi ajunge să răspundeţi odată.

MĂRCIAN BLEAHU
DIRECTOR ŞTIINŢIFIC
AL INSTITUTULUI GEOLOGIC

Terra ne furnizează de milenii imense avuţii minerale — aur, argint, platină şi o seamă de alte valoroase materii prime care alimentează uzinele şi fabricile lumii. Dezvoltarea în ritmuri din ce în ce mai rapide a civilizaţiei moderne cere an de an cantităţi sporite de materii prime. Galeriile minelor se extind mereu şi în numeroase regiuni ale Pămîntului se coboară la mari adîncimi. În Africa de Sud de pildă, puţurile şi galeriile minelor de aur şi diamante au ajuns la profunzimi de 3 000 metri. Acest nivel impresionant a fost depăşit de sondajele petroliere care ating în unele regiuni din Uniunea Sovietică şi America de Nord protun-

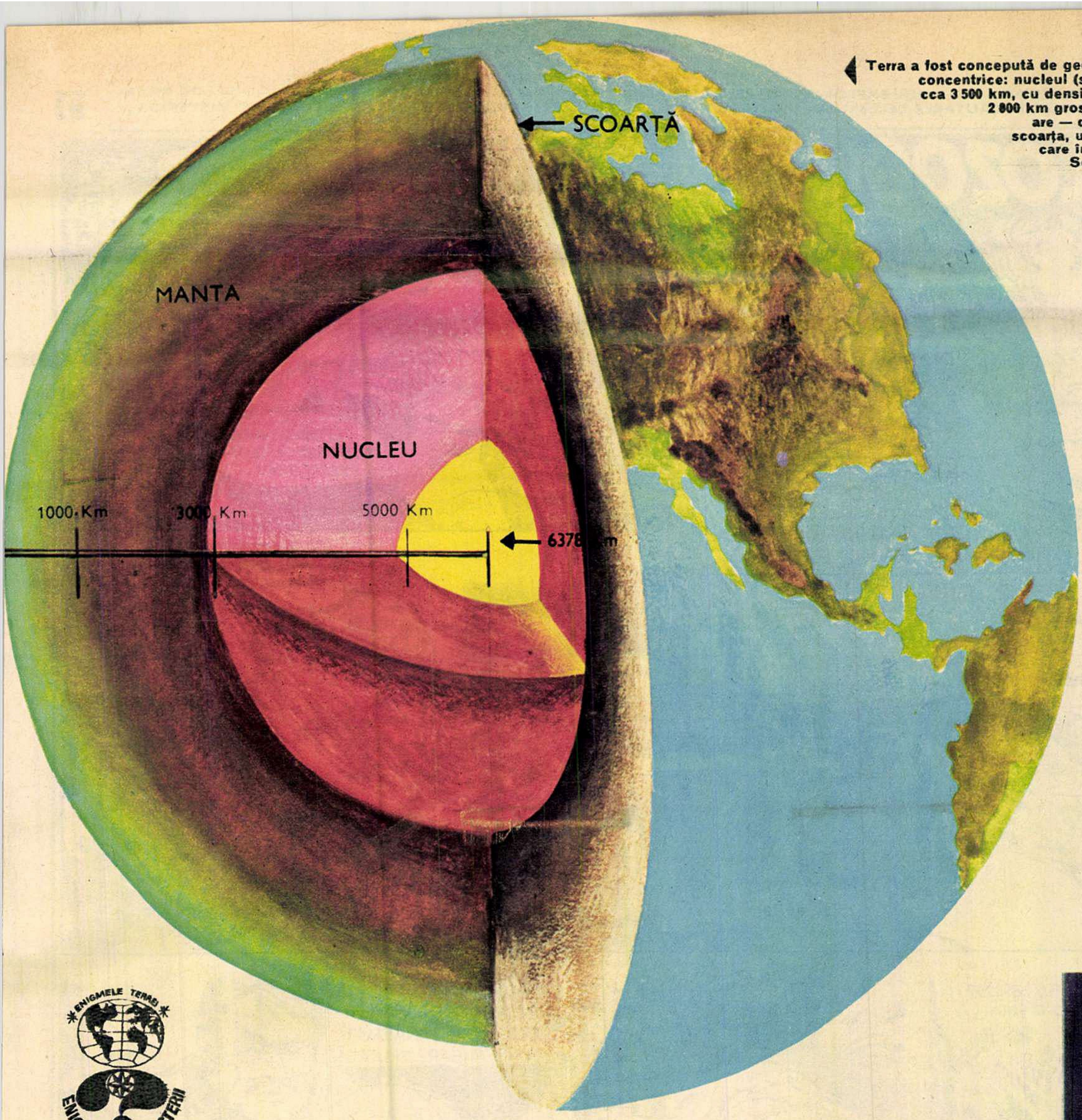

Terra a fost concepută de geologi ca fiind formată din trei zone concentrice: nucleul (sîmburele Pămîntului) cu o rază de cca 3 500 km, cu densitatea 12; mantaua — zonă de peste 2 800 km grosime, care învelește nucleul și care are — după unele indicii — densitatea 6 și scoarța, un înveliș gros de maximum 60 km, care în părțile inferioare are densitatea 4. Scoarța are în depresiunile oceanice o grosime de cel mult 10 km.

zimi record de 7 000 și 8 000 metri. Cifrele, raportate la dimensiunile instalațiilor industriale obișnuite, impun fără îndoială. Dar raportate la dimensiunile planetei, asemenea foraje nu reprezintă nici cît o simplă zgîrietură de ac pe coaja unei portocale.

În fond, tainele «laboratoarelor subterane» unde iau naștere minereurile atît de valoroase pentru industria umană, rămîn ignorate de noi, într-o mare măsură.

Ce știm, de fapt, pînă în prezent despre structura interioară a Pămîntului?

Urmărind erupțiile vulcanice, unii gînditori din antichitate au presupus că la oarecare adîncime se află uriașe mase fluide incandescente. Și nu erau prea departe de adevăr. Astăzi, numeroși vulcanologi și geofizicieni, cercetînd sistematic principalele zone vulcanice ale lumii, afirmă că focarele magmatice ale «munților de foc», de unde provine lava fierbinte, se găsesc la adîncimi de cel puțin 20-60 km

Cel mai eficient mijloc de investigație de care dispune știința la ora actuală pentru explorarea interiorului planetei noastre îl constituie seismologia — studiul cutremurelor. În temeiul datelor înregistrării sistematice ale cutremurelor petrecute în decursul ultimilor șase decenii și a analizei lor de către numeroși specialiști s-a ajuns la concluzia că proprietățile fizice ale Pămîntului nu se modifică în mod continuu, ci discontinuu, în salturi, o dată cu creșterea adîncimii.

Se presupune că Pămîntul este format din mai multe «mantale» sferice concentrice, care diferă, fie în ceea ce privește compoziția materiei, fie în ce privește structura. Ele sînt separate unele de altele prin anumite zone, unde se produc aceste salturi.

Acum șaizeci de ani, geofizicianul iugoslav Mohorovičić a observat că undele seismice produc o «săritură» importantă la adîncimea de 20-60 km. Peste cîțiva ani, un alt cercetător, numit Gutemberg, a descoperit un alt salt al undelor seismice la 2 900 km adîncime. Aceste zone de trecere, de la o manta la alta, au fost numite *discontinuități* și au primit numele descoperitorului.

În urma progresului mijloacelor de investigație s-au pus în evidență mai multe zone de discontinuitate și majoritatea geologilor au îmbrățișat ipoteza că Pămîntul este împărțit în trei învelișuri sau geosfere: **scoarța, mantaua** și **nucleul.**

Elementele principale ce se găsesc deasupra «discontinuității lui Mohorovičić» sînt siliciul și aluminiul, fapt pentru care geologii i-au dat numele de **Sial.** Urmează apoi straturile de bazalt, numite de specialiști **Sima,** deoarece sînt alcătuite în cea mai mare parte din siliciu și magneziu. Aceste două învelișuri (Sima+Sial) alcătuiesc scoarța Pămîntului, pe a cărei față s-a format în miliarde de ani relieful Terrei. Sub straturile de bazalt se află «laboratoarele» unde au loc procesele geologice care duc la separarea diferitelor substanțe și la formarea topiturilor ce răzbat pînă la suprafață, dînd naștere la rocile eruptive și la zăcămintele metalifere. Aceste procese se petrec în condițiile unor presiuni și temperaturi foarte înalte.

Despre compoziția chimică și mineralogică a materialului din adîncuri, cît și despre mișcarea, dilatarea și contracția acestor învelișuri știința contemporană nu are date certe. În ceea ce privește dimensiunile și compoziția învelișurilor, ipotezele emise de cercetători sînt diferite atît în ceea ce privește grosimea cît și compoziția lor.

În prezent, în S.U.A. și U.R.S.S. se fac pregătiri pentru a se săpa sonde de mare adîncime, spre a se ajunge în zona discontinuității lui Mohorovičić, unde geofizicienii nădăjduiesc că vor putea obține date noi. Dificultățile sînt însă foarte mari, întrucît dispozitivele de foraj vor trebui să funcționeze la mari adîncimi unde temperatura depășește 400°C.

Calea spre adîncimile Pămîntului se arată, deocamdată, mai dificilă decît zborurile cosmice. Problema explorării marilor profunzimi ale planetei se înscrie ca una din cele mai importante obiective ale științei contemporane.

Cînd acest proiect va fi realizat, «Uzina Terra» va pune la dispoziția oamenilor uriașe și necunoscute bogății subterane ale planetei. Totodată vom putea cunoaște noi date cu privire la vîrsta Pămîntului, vom afla dacă globul terestru se răcește sau se încălzește, cum se comportă diferite substanțe la adîncimi mari și presiuni înalte etc. În plus se vor crea premise pentru a elucida problemele legate de magnetismul terestru, iar știința va putea răspunde la multe întrebări legate de structura planetei și procesele interne asupra cărora savanții emit astăzi doar ipoteze.

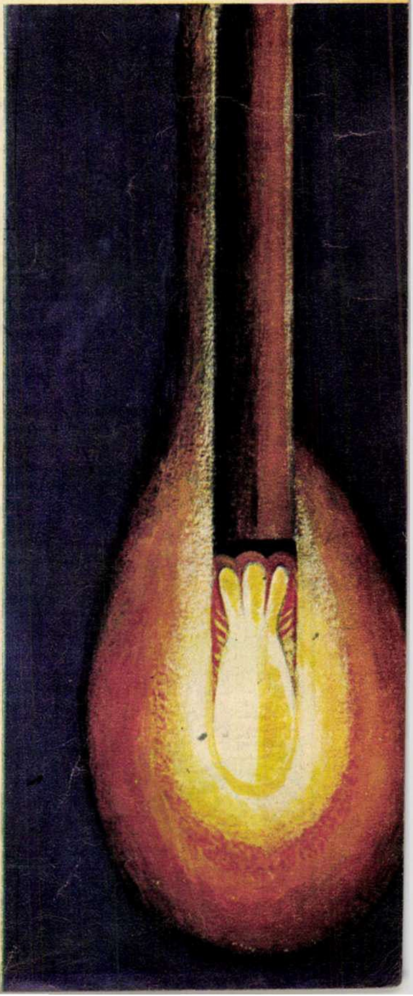

În vederea explorării adîncurilor planetei noastre, geofizicienii sovietici au proiectat un reactor nuclear care ar putea «călători», sub efectul temperaturilor înalte autogenerate, topind rocile întîlnite în cale. Pe măsură ce dispozitivul coboară, o coloană de țevi de oțel vor căptuși orificiul făcut de reactor. Cea mai dificilă problemă pe care o ridică acest proiect este alegerea celui mai potrivit aliaj metalic care să poată suporta temperaturile înalte.

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE: **TREI TINERI EXPLORATORI, NIELS, BERNARD ȘI VAL DAMIAN, ÎMPREUNĂ CU JUANITO, CĂLĂUZA LOR INDIANĂ, STRĂBAT JUNGLA AMAZONULUI, ÎN CĂUTAREA CELEBRULUI PROFESOR HAYES. PE DRUM, EXPEDIȚIA ESTE VICTIMA UNUI ATAC MISTERIOS.**

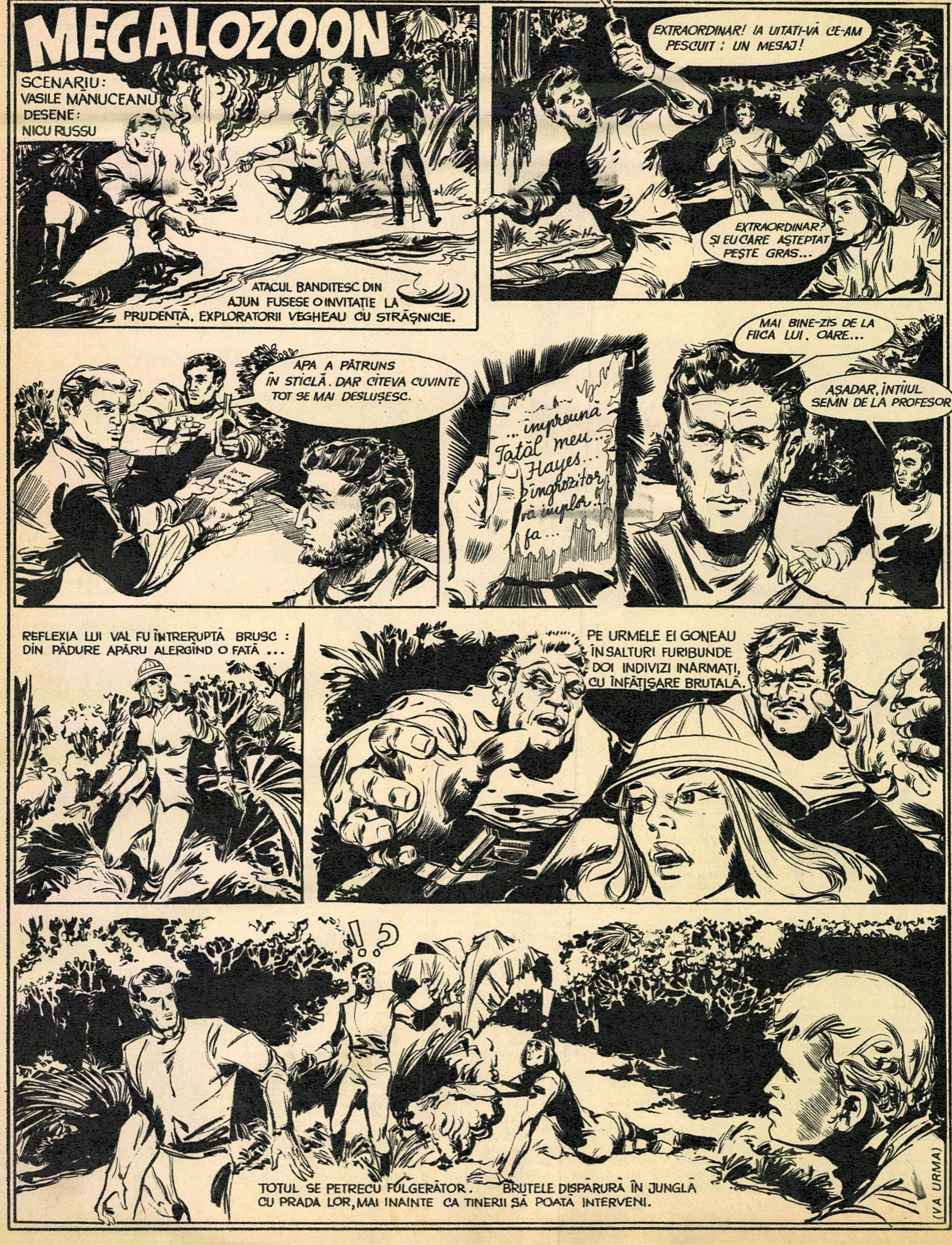
MEGALOZOON
SCENARIU: VASILE MĂNUCEANU
DESENE: NICU RUSSU
ATACUL BANDITESC DIN AJUN FUSESE O INVITAȚIE LA PRUDENȚĂ. EXPLORATORII VEGHEAU CU STRĂȘNICIE.
EXTRAORDINAR! IA UITAȚI-VĂ CE-AM PESCUIT: UN MESAJ!
EXTRAORDINAR? ȘI EU CARE AȘTEPTAT PEȘTE GRAS...
APA A PĂTRUNS ÎN STICLĂ. DAR CÎTEVA CUVINTE TOT SE MAI DESLUȘESC.
...împreună
Tatăl meu...
Hayes...
îngrozitor
vă implor...
fa...
AȘADAR, ÎNTÎIUL SEMN DE LA PROFESOR.
MAI BINE-ZIS DE LA FIICA LUI, OARE...
REFLEXIA LUI VAL FU ÎNTRERUPTĂ BRUSC: DIN PĂDURE APĂRU ALERGÎND O FATĂ...
PE URMELE EI GONEAU ÎN SALTURI FURIBUNDE DOI INDIVIZI ÎNARMAȚI, CU ÎNFĂȚIȘARE BRUTALĂ.
!?
TOTUL SE PETRECU FULGERĂTOR. BRUTELE DISPĂRURĂ ÎN JUNGLĂ CU PRADA LOR, MAI ÎNAINTE CA TINERII SĂ POATĂ INTERVENI.
(VA URMA)

BUCUREȘTI - ORAȘUL GRĂDINILOR

(URMARE DIN PAG. 9)

tența Bucureștilor pe teritoriul de azi?

— Viața omenească a existat pe meleagurile pe care se află astăzi Capitala din timpuri străvechi. Există urme din paleolitic, apoi multe din neolitic, bronz și fier. Dar prima mențiune scrisă care atestă în mod sigur existența cetății de pe malurile Dîmboviței se află cuprinsă în documentul dat de Vlad Țepeș, la 20 septembrie 1459. Acolo se menționează «dat în cetatea București». Obligația de a supraveghea continuu malurile Dunării împotriva turcilor l-au făcut pe Vlad Țepeș să stea adeseori în București. Cercetările pe care le-am făcut m-au dus la convingerea că Bucureștii au existat ca sat înainte de întemeierea Țării Românești și ca tîrg încă din veacul al XIV-lea. Sînt convins că Mircea cel Bătrîn trebuie să fi poposit adeseori în București, pentru că de aici te puteai ușor deplasa la Giurgiu și pe tot cursul Dunării pînă la gura Oltului și a Siretului.

— **Ce contribuție au adus săpăturile arheologice în cunoașterea istoriei Bucureștilor?**

— O contribuție extrem de importantă. Mai ales săpăturile din ultimii 20 de ani, au contribuit la cunoașterea Bucureștilor din toate epocile. Așa, de pildă, s-a scos la iveală interesanta construcție a Casei apelor de la Curtea Domnească, precum și o îmbinare meșteșugită de «urloaie» prin care se aducea apă la această așezare. Interesantă a fost și descoperirea vechilor pavaje din bîrne de lemn ale Bucureștilor, reconstituindu-se astfel imaginea vechilor poduri ale Capitalei, denumire dată odinioară marilor artere ale orașului: Podul Mogoșoaiei, al cărui nume s-a schimbat în anul 1878 în Calea Victoriei, Podul beilicului, numit și Podul Șerban Vodă, Podul Tîrgului de Afară, azi Calea Moșilor — ca să nu cităm decît trei dintre cele șase mari poduri. Recentele săpături din Bulevardul 1848 au dus la o mai bună cunoaștere a perioadei brîncovenești pe teritoriul Capitalei.

— **Ați văzut multe capitale ale lumii. Care este nota specifică a Bucureștilor?**

— Nota lor specifică o reprezintă grădinile. În nici o capitală a lumii nu sînt atît de multe ca la noi. Nu mă refer numai la spațiile verzi publice, ci la faptul că bucureșteanul își face mica sa grădină în sînul casei sau pe balcoane și pe verande, pe mici spații din jurul casei. Terminologia limbii noastre este de altfel extrem de sugestivă în legătură cu florile: «Condurul doamnei», «Rochița rîndunicii» etc. O altă notă specifică a orașului nostru este extraordinara sa vigoare. El a cunoscut o zbuciumată istorie trecînd prin foc, inundații, prin nenumărate invazii și prădăciuni. Să nu uităm că focul din primăvara anului 1847, pornit din locul unde se află astăzi extremitatea dinspre malul Dîmboviței, a Palatului Poștelor și care s-a-ntins din pricina vîntului — a mistuit mii de case, o bună parte din oraș. De fiecare dată însă, după nenorociri, Bucureștii renășteau cu mai multă vigoare și frumusețe.

— **Cunoașteți Bucureștii de ieri, îi cunoașteți pe cei de azi, cum vedeți orașul nostru mîine?**

— Bucureștii dobîndesc pe zi ce trece un chip mai frumos. Și cînd spun aceasta mă gîndesc la complexele arhitectonice care s-au născut și se nasc chiar sub ochii noștri. Socotesc remarcabil complexul născut în spațiul Academiei Militare, frumos mi se pare cartierul din Drumul Taberei, foarte frumos va arăta

Pia
și
ma
rat
tic
spr
Vă
var
ten
zgî

R
Pl
ÎN

(U

Gr
ve
tai
R
Sc
sta
ma
ro
Un
St
80
ren
ina
tis
gu
se
ța
Ga

IT

L
ad
Pi
«G
Vi
pu
so
ro
So
ad
al
rie
mă

SALONUL AUTOMOBILISTIC

Cutezătorii

1. O fantezie, sau primul dintre automobilele viitorului? Sub capota lui se ascunde primul motor în care mișcarea alternativă a pistoanelor nu mai necesită nici un dispozitiv intermediar pentru a fi transformată în mișcare rotativă. El nu mai are nici biele, nici arbore cot N S U Ro 80, dotat cu un motor Wankel, birotor, este considerat d dintre cele mai reușite produse ale industriei de vedere

---

P
CONC

ALEXAN
Mureș. La c
concurenți ca
numărul cu
căm din nou
PREMIUL
loare de
un obiect
cutezăto
o veți afl
Premiul I:
Premiul I
curse (h

ața Universității cu teatrul Național, hotelul Intercontinental. Asemenea ri complexe arhitectonice înconju- e de mari grădini pe orizontală și ver- ală, le văd crescînd în viitor, pe toată rînceana «dealurilor» din București. d adăugîndu-se multe fîntîni noi cu iate jocuri de apă. Civilizația con- nporană impune construcția înaltă, irie-norul din sticlă și oțel, forma zveltă și elegantă. Dar aș vrea ca alături de aceste forme moderne să se păstreze și cartierele vechi, cu unde de poezie a străzilor învăluite în liniștea și răcoarea grădinilor. Și,în timp ce noile construcții și magistrale vor lua numiri contemporane, aș vrea ca vechii București să-și păstreze denumirile tradiționale ca, de pildă, strada Fîntînii, strada Frînge-Fier, strada Pescăria Veche etc.

ECOMANDĂM TREI ITINERARII ENTRU CEI CARE N ZILELE DE VACANȚĂ VIZITEAZĂ BUCUREȘTII

RMARE DIN PAG 8)

ădina Cișmigiu, cel mai chi parc amenajat al Capi- ei, unde veți putea admira ondul din partea dinspre hitu **Măgureanu** cu cele 12 tul reprezentînd pe cei i de seamă scriitori nâni. **Bd. Republicii,** cu **iversitatea București. adionul «23 August»** cu 000 de locuri, diverse te- uri de sport și un turn lt de 80 m pentru parașu- m. Noile cartiere **«23 Au- st»** și **Balta Albă. Șo- aua Ștefan cel Mare, Pia- Victoriei** și, din nou... **ra de Nord.**

NERAR DE DOUĂ ZILE

La itinerariul de o zi îi ăugați pe cel care urmează: **ața Victoriei, Muzeul eorge Enescu»** pe Calea ctoriei 141, unde sînt ex- se mărturii legate de per- nalitatea marelui muzician nân. **Palatul Republicii cialiste România,** care ăpostește **Muzeul de artă Republicii** cu a sa **Gale- națională. Ateneul ro- n,** construcție cu fațadă de templu ionic. **Biserica Kretulescu,** valoros monument de arhitectură veche, ctitorită în anul 1722, pe locul care altădată se numea **Puțul cu Zale** și de unde odinioară începea renumitul **Codru al Vlăsiei, Palatul telefoanelor, Casa Centrală a Armatei** și **Palatul C.E.C.,** una dintre clădirile monumentale ale Capitalei.

ITINERAR DE TREI ZILE

La itinerariul de două zile, adăugați în a treia zi o vizită în Bucureștii de altădată, mergînd pe următorul traseu: străzile **Șelari, Bărăției, Lipscani.** În apropierea **Pieței Unirii** se află biserica **Curtea Veche,** singurul edificiu rămas din complexul **Curții Domnești; Hanul lui Manuc,** unde s-a semnat Tratatul de pace din 1812 între Rusia și Turcia. În prezent se lucrează la restaurarea hanului care va fi redat în curînd circuitului citadin. Prin Piața Unirii se ajunge la **Palatul Marii Adunări Naționale,** construit în anul 1907. **Magistrala Nord-Sud,** care impresionează prin arhitectura sa modernă. Din nou în **Piața Universității,** unde vă recomandăm să vizitați **Muzeul de istorie a orașului București.** De aici, prin **Bd. 1848, Bd. Magheru** și **Ana Ipătescu** ajungem în **Piața Victoriei,** unde se pot vizita: **Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România,** aici se află și mulajul **«Columnei lui Traian»-Muzeul Grigore Antipa,** unul din cele mai vechi muzee din țară. Remarcabil este scheletul unui Dinotherium înalt de 4,50 m, piesă unică în lume, și o colecție de fluturi, cea mai mare din Europa. În încheiere, **Muzeul Satului,** cu interesantele interioare ale caselor de țară, mori de vînt din secolul trecut și vestita casă a lui Mogoș, datînd din anii 1875—1879, lucrată în întregime numai cu securea.

De reținut: Cele trei itinerarii se pot urma în ordinea sugerată de noi sau la libera alegere a vizitatorilor.

OȘTA CURSULUI

DRU GĂINĂ — Tg. ererea ta și a altor are n-au putut obține regulamentul, publi- premiile:
CEL MARE (în va- peste 5 000 de lei): t mult dorit de fiecare r, a cărui identitate a lipind fragmentele un magnetofon
l: o bicicletă semi ieți) sau o bicicletă

dorești, îndeplinind însă două condiții.

1. elementele să fie **din revistă și nu desenate de tine;**

2. lucrările să fie **complet asamblate.**

VALABIL PENTRU TOȚI CONCURENȚII.

DIN REGULAMENTUL CONCURSULUI

orice cititor al

toate cele 16 numere (de la 23 la 38 inclusiv) în care vor fi publicate cupoanele.

- *Fragmentele se lipesc pe o coală de hîrtie mai mare. În colțul din stînga, sus, se scrie corect și citeț numele, adresa exactă, clasa și școala. În colțul din dreapta, sus, se pun cele 3 răspunsuri privitor la cele 3 pedale (care... vor veni!) În colțul din dreapta, jos, se lipește, după rezolvare, careul de cuvinte încrucișate (care, iarăși, va veni!)*
- *Toți cei care au lipit corect fragmentele, au răspuns la cele 3 întrebări și au dezlegat jocul, intră în tragerea la sorți, avînd posibilitatea de a obține unul dintre premiile anunțate.*

NU UITAȚI!

AVENTURILE COLEG

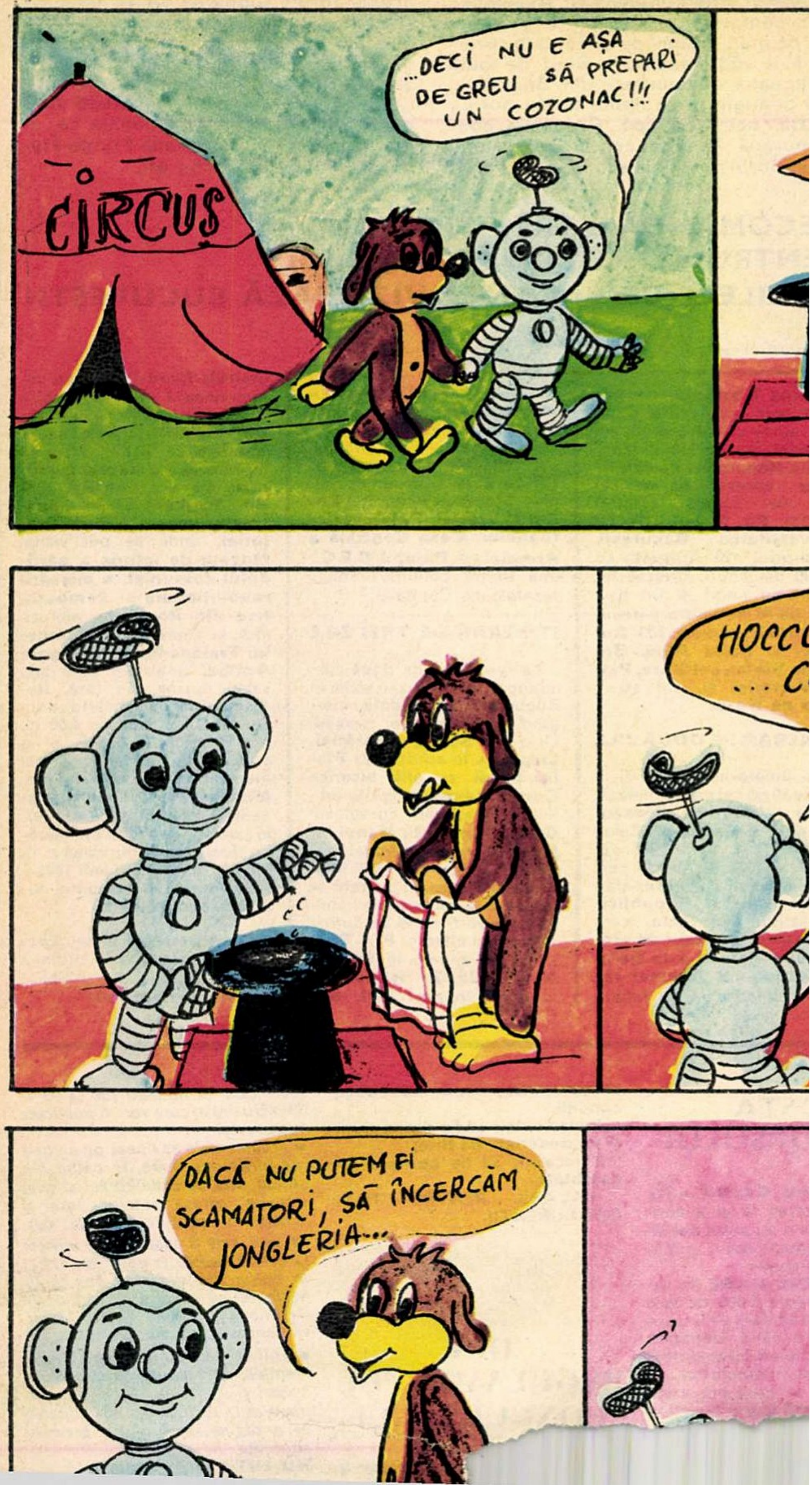
...DECI NU E AȘA DE GREU SĂ PREPARI UN COZONAC!!!
CIRCUS
HOCC
... C
DACĂ NU PUTEM FI SCAMATORI, SĂ ÎNCERCĂM JONGLERIA...

GULUI MINITEHNICU

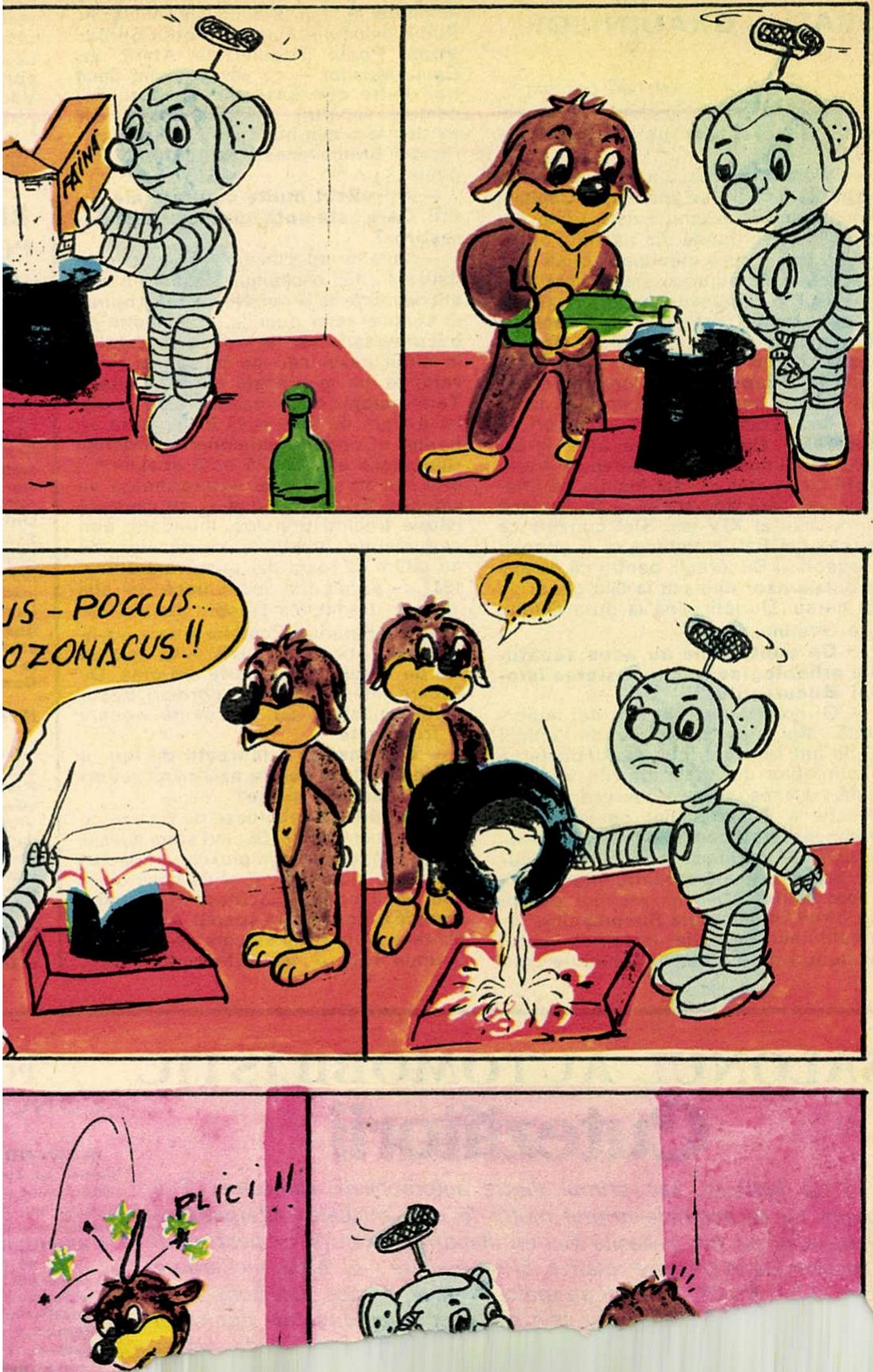
FĂINĂ
US-POCCUS...
OZONACUS!!
!?!
PLICI!!

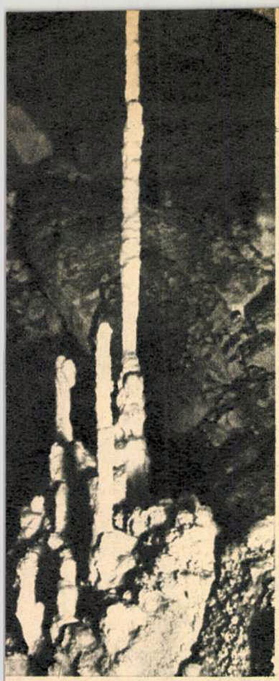

BLITZ

LUMEA MINUNATĂ A PEȘTERILOR NE PREZINTĂ ȘI MULTE ALTE FORMAȚIUNI STALAGMITICE ȘI CRISTALIZĂRI CARE, ÎMPREUNĂ, ALCĂTUIESC MINUNATA PODOABĂ DE PIATRĂ A PEȘTERILOR.

ÎN FOTOGRAFIE, STALAGMITE CONCREȚIONATE DIN CALCAR CRISTALIZAT. FORMAȚIUNEA PRINCIPALĂ ARE 4 METRI ÎNĂLȚIME.

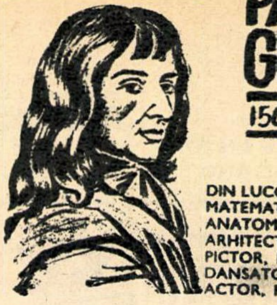

PAOLO GUIDOTTI

1560-1629

DIN LUCCA (ITALIA), A FOST MATEMATICIAN, ASTRONOM, ANATOMIST, ARHITECT, SCULPTOR, PICTOR, MUZICIAN, CÎNTĂREȚ, DANSATOR, ACTOR, POET ȘI AVOCAT.

PAGINA 5 MAGAZIN

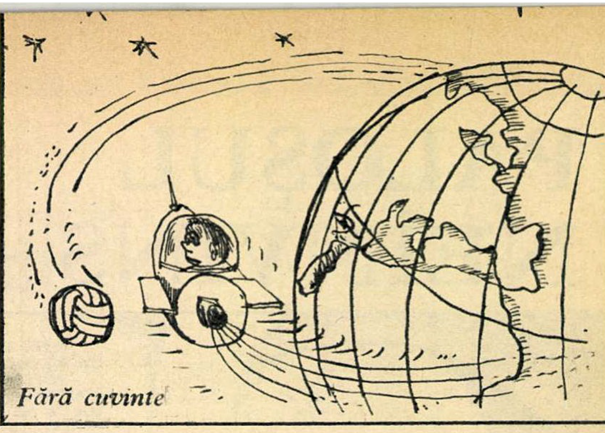

Fără cuvinte

CRĂIȚĂ-MÎNDRĂ VASILE

GLUME

— Cum e vremea, Ionel?
— Nu știu. E atîta ceață că nu văd nimic.

— Tăticule, știi că lumina se răspîndește cu o viteză de 300 000 km pe secundă?
— Vezi, Nicușor, ce minuni face tehnica?

Medicul: Vreau să scriu rețeta, dar nu știu unde mi-am pus stiloul!
Pacientul: Uitați-l, mi l-ați pus sub braț, doctore.

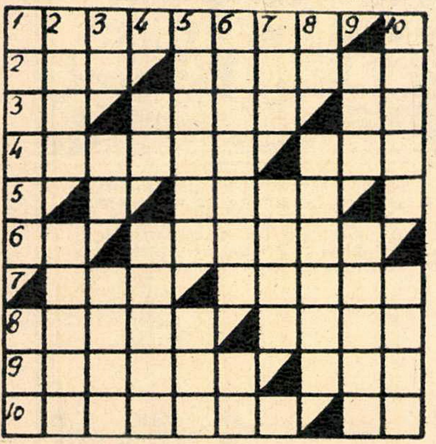

În pădure

ORIZONTAL: 1) Steaua strălucitoare a poeziei românești, care cutreiera păduri și asculta susurul izvoarelor. 2) Nectar de fructe. Falnic reprezentant al foioaselor care atinge 500—600 ani. 3) În teren! Varietate de stejar (pl.). Nichel. 4) «Pădurea...» roman de Zaharia Stancu. Specie de rășinoase. 5) Arbust cu ramuri dese care pornesc direct de la rădăcină (pl.) 6) Două din cinci! Ciocănitoarea, mierla, privighetoarea spre exemplu. 7) Măsura lui Cuza. Un metru cub de lemn așezat în stivă (pl.) 8) Bogați. Arbore care crește în apropierea apelor. 9) Loc într-o pădure lipsit de copaci și acoperit cu iarbă și flori (pl.) Așa. (pop.) 10) Plantă lemnoasă care se ramifică de la rădăcină sub formă de tufă (pl.) În mijlocul pîlcului!

VERTICAL: 1) Poet rus, autorul poeziei «Pădurile-s goale, ogoarele reci». La izvor are unda limpede ca și gheața. 2) Fructe de pădure. Mantia verde din iarbă și mușchi a pădurii (fig.). 3) Pană de despicat lemne. Negație. Casa de pe rămurele a harnicelor păsărele. 4) Cuc fără coadă! Foitaj cu carne. 5) Varietăți cum sînt fagul, frasinul, paltinul, jugastru sau carpenul (sing.) Individ. 6) Nemuritorul autor al celebrului vals «Povestiri din pădurea vieneză». Petunie! 7) Adjectiv demonstrativ. «Frumoasa...» din pădurea adormită!!! 8) Lujer fără ler! Care rodește mai mulți ani de-a rîndul (fem.). 9) Mulți la codrii seculari. Floare albastră care dă o notă specifică pădurii de frasin în mai (pl.). 10) Pădurice de arbori tineri și lăstari. Indică vîrsta copacilor.

Prof. Dumitru IACOBESCU

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

MICI SLĂBICIUNI ALE UNOR OAMENI MARI

GOETHE lucra într-o cameră închisă, în care nu pătrundea nici un fel de zgomot și nici chiar aerul proaspăt.

●

BEETHOVEN credea că bărbieritul îi îngreunează creația; de aceea umbla de multe ori nebărbierit.

●

DICKENS obișnuia să bea un pahar cu apă fierbinte la fiecare 50 de rînduri scrise.

●

BALZAC, în semn de respect în fața geniului, își scotea pălăria cînd vorbea despre... el însuși.

●

FRANKLIN se întrema în timpul lucrului cu cantități importante de pîine cu brînză «pentru a recupera consumul de energie intelectuală».

●

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ VĂ RECOMANDĂM:

O CARTE: **«Taina lui Mircea Voievod», de Grigore Băjenaru, apărută în colecția «Icar», editura «Ion Creangă».**

UN SPECTACOL DE TEATRU: **«Tigrișorul Petre», la Teatrul «Țăndărică» (Sala din strada Academiei 28—30).**

UN FILM: **De astă dată un vechi și interesant film reluat pe ecranele noastre: «Salariul groazei», producție a studiourilor franceze.** AFIȘUL FILMULUI LUCRAT DE GRAFICIANUL POMPILIU DUMITRESCU.

AFIȘ

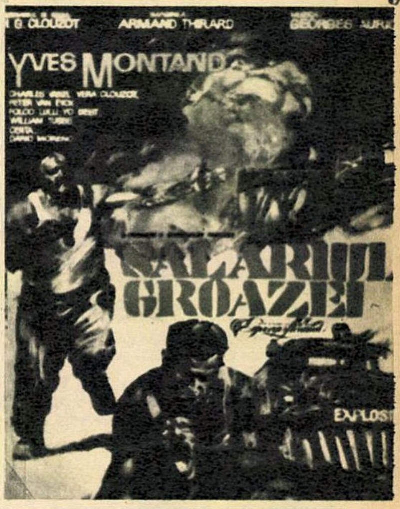

Radio

DIN PROGRAMUL EMISIUNILOR PENTRU VOI PE PERIOADA 2—8 IULIE, SPICUIM:

În fiecare joi, la ora 8,10 pe pr. II, emisiunea «Tot înainte» **prezintă «Cartea vacanței '70». În aceeași emisiune de luni, 6 iulie, prietenii voștri Dan, Dana și Dănuț vă vor sugera, prin rubrica «Pionier Club», ce trebuie să știți cînd plecați în drumeție. Disputa reprezentativelor pionierești ale județelor Iași, Vaslui și Bacău o veți putea urmări sîmbătă, 4 iulie, la ora 14,000 pe pr. I, în cadrul concursului nr. 15 al emisiunii** «Radioexpediție pionierească». **«Fonoteca pentru copii» oferă spre audiție, marți, 7 iulie, ora 10,30 pe pr. I, scenariul «Henri Coandă» de Romulus Alexandrescu. «Geodezie prin sateliți», «Darul lui Prometeu» și rubrica «Verificați-vă cunoștințele» sînt incluse în emisiunea** «Vreau să știu» **de miercuri, 8 iulie, ora 10,30 pr. I. În aceeași zi, pe același program, la ora 15,00 vă veți întîlni cu Gruia Grozovanu, erou îndrăgit de voi.**

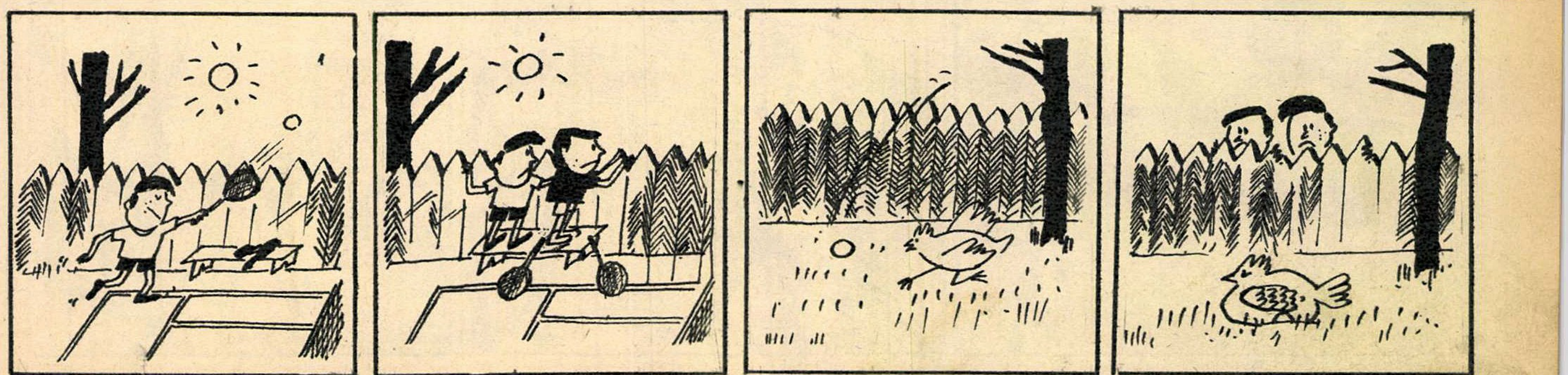

Desen: DAN VASILE DUMITRESCU

PALOȘUL NEÎNVINS

11

Scenariu: **COSTACHE ANTON**
Desene: **MIHAI SÂNZIANU**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: SOLII CU TURBANE COLORATE ÎȘI PORNIRĂ DEGRABĂ CĂMILELE PE DRUMUL DE ÎNTOARCERE. GLIGORE CIREȘ VĂZU ÎNSĂ FURIȘÎNDU-SE SPRE ODĂILE DE SUS UN OM CU TURBAN ALB. ÎI PUSE MÎNA ÎN CEAFĂ ȘI-L DUSE ÎNAINTEA DOMNULUI. OMUL ÎȘI SCOASE TURBANUL ȘI PETRU RAREȘ RECUNOSCU MIRAT O VECHE SLUGĂ A SA.

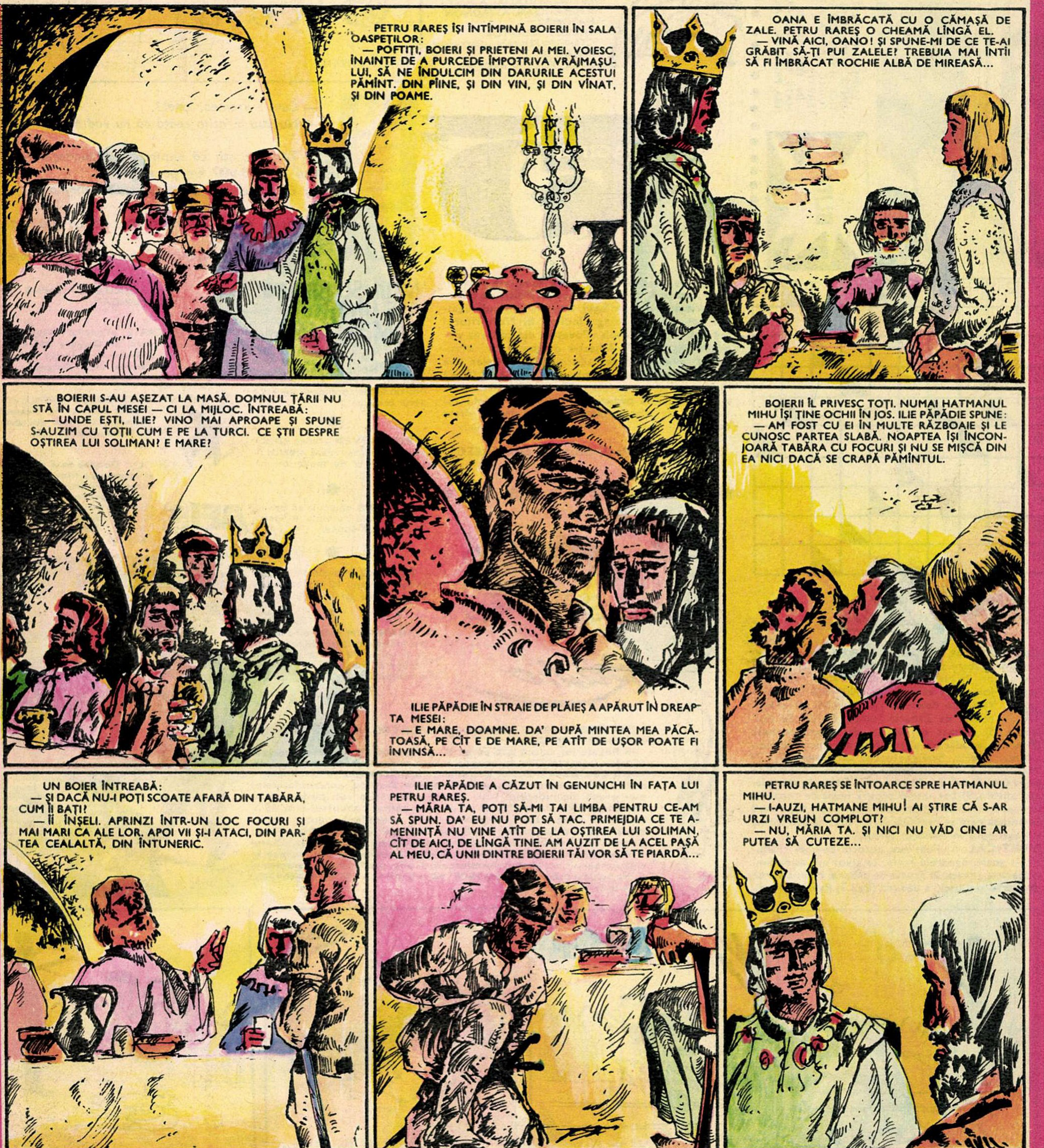
PETRU RAREȘ ÎȘI ÎNTÎMPINĂ BOIERII ÎN SALA OASPEȚILOR:
— POFTIȚI, BOIERI ȘI PRIETENI AI MEI. VOIESC, ÎNAINTE DE A PURCEDE ÎMPOTRIVA VRĂJMAȘULUI, SĂ NE ÎNDULCIM DIN DARURILE ACESTUI PĂMÎNT. DIN PÎINE, ȘI DIN VIN, ȘI DIN VÎNAT, ȘI DIN POAME.
OANA E ÎMBRĂCATĂ CU O CĂMAȘĂ DE ZALE. PETRU RAREȘ O CHEAMĂ LÎNGĂ EL.
— VINĂ AICI, OANO! ȘI SPUNE-MI DE CE TE-AI GRĂBIT SĂ-ȚI PUI ZALELE? TREBUIA MAI ÎNTÎI SĂ FI ÎMBRĂCAT ROCHIE ALBĂ DE MIREASĂ...
BOIERII S-AU AȘEZAT LA MASĂ. DOMNUL ȚĂRII NU STĂ ÎN CAPUL MESEI — CI LA MIJLOC. ÎNTREABĂ:
— UNDE EȘTI, ILIE? VINO MAI APROAPE ȘI SPUNE S-AUZIM CU TOȚII CUM E PE LA TURCI. CE ȘTII DESPRE OȘTIREA LUI SOLIMAN? E MARE?
ILIE PĂPĂDIE ÎN STRAIE DE PLĂIEȘ A APĂRUT ÎN DREAPTA MESEI:
— E MARE, DOAMNE. DA' DUPĂ MINTEA MEA PĂCĂTOASĂ, PE CÎT E DE MARE, PE ATÎT DE UȘOR POATE FI ÎNVINSĂ...
BOIERII ÎL PRIVESC TOȚI. NUMAI HATMANUL MIHU ÎȘI ȚINE OCHII ÎN JOS. ILIE PĂPĂDIE SPUNE:
— AM FOST CU EI ÎN MULTE RĂZBOAIE ȘI LE CUNOSC PARTEA SLABĂ. NOAPTEA ÎȘI ÎNCONJOARĂ TABĂRA CU FOCURI ȘI NU SE MIȘCĂ DIN EA NICI DACĂ SE CRAPĂ PĂMÎNTUL.
UN BOIER ÎNTREABĂ:
— ȘI DACĂ NU-I POȚI SCOATE AFARĂ DIN TABĂRĂ, CUM ÎI BAȚI?
— ÎI ÎNȘELI. APRINZI ÎNTR-UN LOC FOCURI ȘI MAI MARI CA ALE LOR. APOI VII ȘI-I ATACI, DIN PARTEA CEALALTĂ, DIN ÎNTUNERIC.
ILIE PĂPĂDIE A CĂZUT ÎN GENUNCHI ÎN FAȚA LUI PETRU RAREȘ.
— MĂRIA TA, POȚI SĂ-MI TAI LIMBA PENTRU CE-AM SĂ SPUN. DA' EU NU POT SĂ TAC. PRIMEJDIA CE TE AMENINȚĂ NU VINE ATÎT DE LA OȘTIREA LUI SOLIMAN, CÎT DE AICI, DE LÎNGĂ TINE. AM AUZIT DE LA ACEL PAȘĂ AL MEU, CĂ UNII DINTRE BOIERII TĂI VOR SĂ TE PIARDĂ...
PETRU RAREȘ SE ÎNTOARCE SPRE HATMANUL MIHU.
— I-AUZI, HATMANE MIHU! AI ȘTIRE CĂ S-AR URZI VREUN COMPLOT?
— NU, MĂRIA TA. ȘI NICI NU VĂD CINE AR PUTEA SĂ CUTEZE...

(va urma)

Cutezătorii 27

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Administrația: Editura Scînteii; Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Pompiliu DUMITRESCU. Tehnoredactor: Lucia SICOMAȘ.

1 LEU

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R., de către factorii poștali și difuzorii de presă. 41033